КОПІЯ

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ
НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ПАМ'ЯТКООХОРОННИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
04086, м. Київ,
вул. Петропавлівська, 15
тел. (+38044) 468-01-92
факс (+38044) 288-54-43

ПАСПОРТ

пам'ятки історії, науки і техніки національного значення

Комплекс споруд кіностудії імені О. Довженка (Кінофабрика ВУФКУ, 9 Всеукраїнське фото-кіно управління)

(м. Київ, проспект Перемоги, 44)

Київ – 2013

ЗГІДНО З ОРИГІНАЛОМ
Начальник юридичного відділу
Андрій ЮРОВСЬКИЙ

ПАСПОРТ
об'єкта культурної спадщини

Комплекс споруд кіностудії імені О. Довженка
(Кінофабрика ВУФКУ, 9 Всеукраїнське фото-кіно управління)
(найменування об'єкта)

Вид	Тип	Категорія пам'ятки
Історичний, науки і техніки	Комплекс	Національного значення

1. Дата утворення об'єкта:
1927 – 1928 рр., 1930-і рр.

2. Місцезнаходження об'єкта:
м. Київ, Шевченківський р-н, просп. Перемоги, 44

3. Охоронний № пам'ятки:
260039-Н

4. Дати і №№ рішень, відповідно до яких об'єкт узято на державний облік та визначено категорію пам'ятки:
Постанова Кабінету Міністрів України від 03.09.2009 № 928

5. Наявність охоронних дощок, охоронних знаків, інших інформаційних написів, позначок:

На фасаді головного знімального павільйону:
- меморіальна дошка з барельєфним зображенням кінорежисера І. Кавалерідзе;
- меморіальна дошка з барельєфним зображенням кінорежисера В. Іванова;

На фасаді адміністративного корпусу:
- меморіальна дошка з барельєфним зображенням кінорежисера І. Савченка;
- меморіальна дошка з барельєфним зображенням актора та кінорежисера І. Миколайчука;
- меморіальна дошка з барельєфним зображенням актора та кінорежисера Л. Бикова;

На фасаді «Щорсівського» корпусу:
- меморіальна дошка на честь директора музею кіностудії Т. Дерев'янко

На фасаді будинку прохідної кіностудії:
- меморіальна дошка з барельєфним зображенням кінорежисера О. Довженка;
- інформаційна дошка з текстом Указу Президії ВР СРСР про нагородження у 1978 р. Київської кіностудії художніх фільмів ім. О.Довженка орденом Леніна;
- інформаційна дошка про нагородження кіностудії у 1967 р. пам'ятним прапором ЦК КПУ з нагоди 30-и річчя Жовтневої революції.

6. Власник:

Державна власність (Регіональне відділення Фонду державного майна України по м. Києву (01032, м. Київ, бульв. Тараса Шевченка, 50-г)

7. Користувач:

Державне підприємство «Національна кіностудія художніх фільмів ім. Олександра Довженка» (03057 м. Київ, просп. Перемоги, 44)

8. Охоронний договір:

Охоронний договір не укладено

9. Функціональне використання:

Сучасне	Первісне	Інші (протягом часу існування об'єкта)
Кіностудія художніх фільмів	Кіностудія художніх фільмів	

10. Історичні дані про об'єкт:

Київська кінофабрика ВУФКУ (Всеукраїнське фотокіноуправління), з 1930 р. – «Українфільм», з 1939 р. – Київська кіностудія (з 1957 р. – ім. О. Довженка), з 1993 р.– Національна кіностудія художніх фільмів ім. Олександра Довженка.

План будівництва Київської кінофабрики був затверджений у 1925 р. Будівництво однієї з найбільших у СРСР кінофабрик розпочалось 1926 р. за проектом архітектора В. Рикова. Разом з Риковим над проектом працювали також студенти старших курсів архітектурного факультету Київського художнього інституту, зокрема П.Ф. Савич. Робочі креслення виконували І.І. Малоземов, М.І. Малоземов, С.А. Барзилович. За проектом кінофабрика була розрахована на щорічний випуск від 60 до 100 картин вартістю від 6 до 10 млн. карбованців – стільки, скільки випускали усі кінофабрики Радянського Союзу. В майбутньому фабрику передбачалось розширити та перетворити у велике кіномістечко.

На віддаленій від центру Києва ділянці площею у 30 га, неподалік від заводу «Більшовик», було збудовано комплекс споруд, у тому числі великий головний знімальний павільйон, електростанцію, водонапірну вежу, майстерні та житловий будинок для працівників студії. Будівництво основних споруд здійснювалося протягом 1927 – 1928 рр.

Перші зйомки на Київській кінофабриці почали проводити вже у 1927 р., та все ж остаточне закінчення будівництва відбулося у 1929 р., коли було зведено фільмосховище, гараж, двохповерховий будинок та праве крило головного корпусу (в ньому розташовувалися знімальні групи, режисерські, акторські, гримерні кімнати, пошивочна, костюмерна, реквізиторські приміщення, бібліотека, друкарня, буфет і т.д.). Через фінансові труднощі нездійсненим залишилося спорудження творчо-адміністративного корпусу. У 1928 р. в недобудованому павільйоні проводилися зйомки першого фільму «Ванька і Месник» А.Лундіна (оператор А.Майнс). Цього ж року було знято ще дві короткометражні художньо-документальні стрічки — «Ясла» М.Кауфмана та «Одинадцятий» Д. Вертова. З ім'ям Д. Вертова пов'язана поява першого звукового документального фільму кіностудії «Симфонія Донбасу». Це було нове слово в українському кіно, яке відкривало додаткові інформаційні можливості

кінодокумента. Фільм широко демонструвався за кордоном.

На базі фабрики в кінці 20-х та 30-х роках працювали кінолабораторії та виробничо-технічні цехи: знімальної техніки, звукотехніки, обробки плівки, кольорових фільмів, комбінованих зйомок, монтажу, освітлювання, декоративно-технічних споруд. Наприкінці 30-х років студія мала вже 4 павільйони.

З початком зйомок перших фільмів студія на кіностудію прийшли талановиті, вже досвідчені режисери — О.Довженко, А.Кордюм, П.Долина, Л.Луков, І.Кавалерідзе, Ф.Лопатинський, І.Савченко; оператори — Д.Демуцький, Ю.Єкельчик, М.Топчій, Й.Рона, І.Шеккер, О.Панкратьев; літератори — М.Бажан, О.Корнійчук, Г.Брасюк, В.Охріменко.

У 1929 р. було вже знято 10 фільмів, серед яких: історико-революційний «Джальма», дитячі «Немає перешкод» і «Сам собі Робінзон», перша екранізація твору В.Винниченка «Пригоди полтиника», кінонарис «Комсомолія», кіноплакат «Село Веселе», сатиричний фільм «Шкурник», неігровий художній фільм «Людина з кіноапаратом» Д. Вертова (оператор М. Кауфман), котрий було названо серед 12 найкращих документальних фільмів усіх часів на XIII Міжнародному кінофестивалі у Мангеймі (1964 р.). У номінації художнього кіно такого визнання з українських фільмів досягла тільки «Земля» О.Довженка, коли на Всесвітній виставці у Брюсселі 1958 р. 117 провідних критиків і кінознавців із 26 країн світу назвали 12 кращих художніх фільмів усіх часів і народів.

Кінематографісти студії з перших кроків привернули увагу до своєї творчості: фільми представлялись на престижних кінофестивалях світу і не раз виходили переможцями, демонструючи професійну і виконавчу майстерність творців. Серед здобутків кіностудії — нагороди 75-и Міжнародних і 65-и Всесоюзних кінофестивалів, 19-и державних і 9-и республіканських премій, нагороди республіканських, зональних і молодіжних кінофорумів. Є й найвища нагорода Американської кіноакадемії, яку отримав фільм «Райдуга» Марка Донського.

На студії працювали визначні кінорежисери І.Кавалерідзе, І.Савченко, Д.Вертов, Б.Барнет, М.Донской, І.Пир'єв, С.Параджанов, В.Іванов, М.Топчій, Д.Демуцький, В.Калюта, В.Кричевський, Г.Якутович, А.Бучма, М.Гринько, І.Миколайчук, Л.Биков та ін.

Першим у цьому ряду стоїть ім'я О. Довженка, чия творчість визначила подальші шляхи розвитку українського кіно. Саме він своїми неповторними творами заклав традицію національного поетичного кіно. На кіностудії, О. Довженко зняв кращі свої фільми: «Земля», «Іван» та «Щорс», які стали класикою. Перший звуковий фільм О.Довженка «Іван» було піддано критиці. Довженко був змушений покинути Україну і переїхати до Москви, де він поставив «Аероград» («Мосфільм» і «Українфільм», 1935). У 1939 р., на Київській кіностудії, по суті на вимогу Сталіна, Довженко зняв епічний фільм «Щорс» (за цю роботу кінорежисер у 1941 р. був удостоєний Сталінської премії). У жовтні 1940 р. кінорежисера було призначено художнім керівником Київської кіностудії.

У 1939 р. свою роботу на кіностудії розпочав кінорежисер І. Савченко. Першою його роботою у Києві стала екранізація твору Ю.Яновського «Вершники» (оператор В.Окулич), в якому митець звернувся до теми партизанської боротьби в роки громадянської війни. Згодом він зняв історичний фільм «Богдан Хмельницький» (1941, оператор Ю.Єкельчик) з М.Мордвиновим у головній ролі; екранізацію п'єси О.Корнійчука «Партизани в степах України» (1942, оператор Ю.Єкельчик) — про боротьбу українських селян з фашистами; «Третій удар» (1948, оператор М.Кирилов) — картину про військову операцію звільнення

Криму, де знову ж таки вперше показав рядового солдата, який, щохвилини ризикуючи життям, добував перемогу; біографічний фільм «Тарас Шевченко» (1951, оператори Д.Демуцький, І.Шеккер, А.Кольцатий), головну роль в якому виконав Сергій Бондарчук.

Серед основоположників національного кіно був і талановитий скульптор та режисер І. Кавалерідзе. який намагався перенести скульптурні форми близького йому мистецтва на екран. Це намагання особливо помітне в ранніх творах режисера, коли в композиції, мізансцені, в індивідуальній характеристиці героїв була присутня скульптурність. Скульптурою був і будь-який загальний план в його творах цього часу. Кавалерідзе одним із перших на Україні звернувся до жанру історичного кіно — «Злива», «Перекоп», «Коліївщина». На кіностудії він поставив перші українські кіноопери «Наталка Полтавка» та «Запорожець за Дунаєм», епічну драму «Прометей», біографічний фільм «Григорій Сковорода», короткометражну новелу «Стожари» і зробив екранізацію твору П. Мирного «Повія».

У роки Великої Вітчизняної війни Кіностудія виїхала до Ашхабада, а знімальна група фільму «Олександр Пархоменко» — до Ташкента. У роки евакуації були зняті фільми «Як гартувалася сталь», «Партизани в степах України», «Літа молодії» та «Бойовий кінозбірник № 9». У Ташкенті було завершено картину про легендарного полководця, героя громадянської війни Олександра Пархоменка.

У 1943 році М. Донською зняв фільм за романом Ванди Василевської «Райдуга» (оператор Б.Монастирський) з Наталією Ужвій у головній ролі. Своєю роллю матері-партизанки, замученої фашистами, актриса потрясла світ. Фільм став значною подією і демонструвався у багатьох країнах, а також і в США. Асоціація кіно і радіо США у 1945 році присудила кіностудії приз за видатний внесок у налагодження універсального взаєморозуміння з допомогою фільму «Райдуга», а президент Т.Рузвельт, подивившись фільм, сказав: «Народ, здатний створити такий фільм, — непереможний». Наступний кінотвір – «Нескорені», за повістю Б.Горбатов,а режисер М.Донською зняв уже в Києві у 1945 р.. Це був перший повоєнний фільм кіностудії. У головній ролі знявся А.Бучма. Згодом, у 1946 р., картина отримала Золоту медаль Міжнародного кінофестивалю у Венеції.

Ще однією надзвичайною подією в житті кіностудії став знятий у 1947 р. фільм «Подвиг розвідника» Б.Барнета, одного з найталановитіших учнів Л.Кулєшова. Цей фільм, один із найулюбленіших свого часу, і зараз входить у п'ятірку кращих пригодницьких фільмів про війну. У головній ролі майора Федотова знявся чудовий актор П. Кадочников.

Повоєнні роки і початок 50-х були важким випробуванням для кіностудії. Фільмів знімалося мало: з 1945 по 1951 рр. було знято всього одинадцять. Проте, чотири з них: «Подвиг розвідника», «Третій удар», «У мирні дні» і «Тарас Шевченко» були удостоєні Сталінських премій і мали величезний глядацький успіх.

Після прийняття урядом у 1952 р. постанови про розширення кіновиробництва, творче життя на кіностудії знову пожвавилося. На кіностудію прийшли театральні режисери В.Івченко (перший серед кінематографістів лауреат Державної премії України імені Т.Г.Шевченка), М.Макаренко та Ю.Лисенко і талановита молодь – режисери С.Параджанов, М.Літус, М.Ільїнський, А.Буковський; оператори В.Верещак, В.Іллєнко, Ю.Іллєнко, С.Лисецький, О.Прокопенко, С.Шахбазян. До роботи над сценаріями залучаються відомі українські письменники і сценаристи: О.Гончар, Л.Дмитерко, В.Закруткін, Г.Кушніренко, Г.Колтунов, Д.Павличко.

Серед фільмів-екранізацій цього часу найбільша вдалим став знятий М.Донським

за твором М.Коцюбинського фільм «Дорогою ціною», який Британська кіноакадемія назвала кращим зарубіжним фільмом, що демонструвався в Англії у 1958 р. У 1965 р. таку ж високу оцінку отримав фільм режисера С. Параджанова «Тіні забутих предків».

Роками особливого піднесення для кіностудії стали 60-і та 70-і: досвідчені майстри і молоді режисери наполегливо шукали нові джерела національного матеріалу та нові засоби для втілення задумів. І момент для цього був сприятливий — настала хрущовська «відлига». Незначного потепління вистачило для того, щоб глядач знову побачив роботи, створені в традиціях національного поетичного кіно, новим словом в якому став фільм С.Параджанова «Тіні забутих предків» (оператор Ю.Іллєнко). Це яскраве видовище, в якому все дійство, характеристики героїв і антураж були розраховані перш за все на зорове сприйняття: буяли кольори багатої природи, заворожували етнографічні деталі і яскраві костюми, не кажучи вже про акторів І, Миколайчука та Л. Кадочникову, які вражали особистою красою і великим талантом. «Тіні забутих предків» стала останньою картиною, яку С. Параджанов зняв на кіностудії ім. О.Довженка. До цього були: «Андрієш», «Перший парубок», «Українська рапсодія»; короткометражні стрічки — «Капела «Думка», «Наталія Ужвій» та «Золоті руки» (у співавторстві). Проте, ще двічі його ім'я з'явилося у титрах кіностудії: у 1989 р. він був співавтором сценаріїв фільмів «Лебедине озеро. Зона» та «Етюди про Врубеля».

Кінопродукція 60-х рр. була дуже різноманітною за тематикою та жанрами: події революції та громадянської війни — «Загибель ескадри», «Лють», «Бур'ян», «Гадюка», пригодницькі фільми — «Їх знали тільки в обличчя», «Хочу вірити», «Далеко від Батьківщини», «Експеримент доктора Абста», фільми для дітей – «Скарби палаючих скель», «Юнга зі шхуни «Колумб», «Акваланги на дні», «Втікач з Янтарного», «Великий клопіт через маленького хлопчика», біографічний фільм «Сон» і фільми-нариси про видатних майстрів сцени — «Наталія Ужвій», «Гнат Юра», «Мар'ян Крушельницький», фільми-екранізації — «За двома зайцями», «Наймичка», «Вечір на Івана Купала», «Лісова пісня», «Камінний хрест», «Повія», фільми про часи війни — «Три доби після безсмертя», «Два роки над прірвою», «Дитина», «Розвідники».

Велика кількість фільмів цього періоду представляла Україну на кінофестивалях різних рангів, де отримала багато нагород. Серед призерів Міжнародних кінофестивалів цього часу фільми: «Тіні забутих предків», «Перевірено — мін немає», «Туманність Андромеди», «Поштовий роман», «Анничка», «Бджоли і люди»; Всесоюзних кінофестивалів — «Наймичка», «Три доби після безсмертя», «Гадюка», «Загибель ескадри», «Камінний хрест» та інші.

Наприкінці 60-х рр. на кіностудії починає працювати телевізійний художній кінематограф, який значно розширив обсяг кіновиробництва. За роки свого існування – з 1966 до 1991 р. телеоб'єднання «Промінь» випустило велику кількість найрізноманітніших за тематикою фільмів — від історичних, воєнних, детективних до лірико-романтичних, дитячих, молодіжних і розважальних.

З 1962 р. на студії працює експозиція музею О. Довженка (заснований у 1958 р.), де зберігаються його рукописи, фотографії, документи та особисті речі.

У цей час відкрився також Театр-студія кіноактора, де починали свою діяльність Н.Наум, М.Гринько, Б.Брондуков, І.Миколайчук, Р.Недашківська, М.Криницина, Л.Биков, М. Олялін.

У 70-і рр. на кіностудії перші кроки в режисурі зробили Р.Балаян, М.Бєліков,

А.Бенкендорф, О.Гойда, В.Городько, В.Горпенко, М.Іллєнко, С.Клименко, В.Криштофович, Ю.Ляшенко, І.Миколайчук, О.Мороз, М.Малецький, В.Попков, Б.Савченко, Ю.Слупський, В.Кондратов, О.Фіалко, Ю.Тупицький, А.Іванов.
Режисерським дебютом актора І. Миколайчука став фільм «Вавилон XX», створений за романом В.Земляка «Лебедина зграя». Політичну тему картини – перші роки колективізації було вирішено в романтико-поетичному ключі, опоетизоване зображення історичних подій подається з позиції нового бачення історії і мистецьких завдань.
У 1980 р. свій останній фільм зняв В. Іванов , який працював на кіностудії з 1936 р. Серед фільмів, знятих режисером за цей час можна назвати: «Шельменко-денщик», «Олекса Довбуш», «За двома зайцями», «Ключі від неба», «Веселі Жабокричі», «Снігове весілля» та інші.
З 1987 до 1994 р. на кіностудії працювало молодіжне об'єднання «Дебют», метою якого було виявити молоді таланти. Цього ж року свої перші фільми зняли: Г. Шигаєва — «Голий» (оператор О.Шумович), А. Матешко — «Чорна яма» (оператор О.Маслов-Лисичкін), О. Візир — «Квартирант» (оператор І.Бєляков). Картина Г.Шигаєвої отримала Гран-прі на Міжнародному кінофестивалі короткометражних фільмів у Турині, а фільм А.Матешка — приз за кращий короткометражний фільм на Всесоюзному кінофестивалі в Баку.
У 2000–2002 рр. були реалізовані великі проекти – фільми «Зиновій-Богдан Хмельницький» (режисер М. Мащенко) та «Молитва за гетьмана Мазепу» (режисер Ю. Іллєнко).
На сьогодні Національна кіностудія імені О. Довженка являє собою підприємство з повним комплексним технологічним циклом. Поряд із зйомками власних фільмів кіностудія надає послуги іншим кіно- та телекомпаніям у роботі над виробництвом їх продукції.

11 .Відомості про сучасний стан об'єкта:

Розташування об'єкта і його роль у навколишньому середовищі	Розташований в Шевченківському районі міста, в кварталі, обмеженому з півдня – проспектом Перемоги, із заходу – вул. Довженка, з півночі – вул. Молдавською, зі сходу – парком ім. О.С. Пушкіна та житловим комплексом «Crystal Park». Завдяки порівняно великій площі земельної ділянки, яку займає комплекс відіграє роль містобудівного акценту.
Ландшафт	Міський антропогенний, рівнинний. Абсолютні позначки висот у межах території комплексу складають 162-171 м. У південній частині території кіностудії розташований «Довженківський» сад з деревами фруктових порід. По всій території комплексу ростуть окремі групи дерев листяних порід. Гідрографія комплексу представлена водоймою природнього походження (ставком) у північно-східній частині комплексу та штучною водоймою (басейном для натурних зйомок у північній частині.
Опис об'єкта	За функціональною типологію об'єкт належить до спеціалізованих виробничих підприємств, що здійснюють технічне забезпечення художньо-творчого процесу

	кіновиробництва. Площа території об'єкта складає 11,5 га (загальна площа кіностудії у межах землевідводу – 15,99 га). Головна будівля комплексу – знімальний павільйон з адміністративними та службовими корпусами являє собою симетричну об'ємно-просторову структуру, складену з виробничих та допоміжних корпусів, розташовану усередині великої ділянки вздовж Проспекту Перемоги. На території між спорудами кінофабрики і міською магістраллю насаджені плодові дерева. В композиційному центрі комплексу знаходиться знімальний павільйон, що являє собою паралелепіпед довжиною 105 м, шириною 36 м і висотою 15 м, об'ємом – 82 тис. $м^3$. По обидва боки павільйону розташовані виробничі корпуси, з'єднані одноповерховими переходами з павільйоном та майстернями й утворюють просторі внутрішні двори. Лабораторії і склади примикають до знімального павільйону з його тильного боку. Спочатку, проектом передбачалося по осі головного фасаду розмістити триповерховий адміністративний будинок, з'єднаний з виробничими корпусами монументальною огорожею. Крім того, на фланках комплексу мали бути розміщені дві висотні споруди. Але цей архітектурний задум залишився нездійсненим. Архітектурне рішення будівель, що входять до складу комплексу, виконано в конструктивістському стилі, з підкресленою лаконічністю архітектурних форм. Архітектурна виразність основного елемента комплексу - знімального павільйону - досягнута завдяки показу на фасаді конструктивних елементів будівлі. Металевий каркас виявлено на фасаді чітким ритмом пілястр і великих віконних прорізів. Суто технічні елементи – дефлектори на даху, активно формують вигляд фасаду будівлі. Конструктивну основу складає металевий каркас разом з металевим фахверком, заповненим легкою цегляною кладкою (в півтори цеглини). Між двома рядами цеглин покладено сфагнум, який захищає будівлю від холоду. В кладці стін використано прийоми сполучення різнокольорових цеглин – червоного і світло-жовтого кольору, що значно збагачує оздоблення стін. У великих улоговинах лежать залізобетонні "подушки", на які спираються підвалини величезних двошарнірних металевих арок, що створюють основний каркас павільйону. Для цього каркаса було виготовлено 14 арок. Причому тільки одна нога ферми важить біля 11,5 т, а в цілому вся ферма – 29,5 т. На торцях павільйону виступають об'єми сходових кліток з чіткою стрічкою віконних прорізів. Ці масивні виступи служать також боковими опорами для широких воріт будівлі. З обох боків головного корпусу розміщуються виробничі

	будівлі, до яких входять: деревообробна майстерня, столярна, малярна, бутафорна, шпалерно-драпірувальна, електромеханічна, апаратна, комори для декорацій, меблів, реквізиту, драпрі, бутафорна та комора для будівельних матеріалів, фотолабораторій та фото-кінолабораторії. Двоповерховий лабораторний корпус має вогне- і кислотостійку підлогу і потужну вентиляційну систему, ряд спеціальних кімнат: темні кімнати для проявлення негативів, кімнати з азболітними підлогами та ін. Поряд з лабораторним корпусом розміщені електромеханічний цех та електропідстанція. З котельного відділу іде тунель до димаря висотою біля 40 м. Всі корпуси та окремі будинки сполучаються одноповерховими теплими переходами і роздільними коридорами. Переходи утворюють невеликі внутрішні двори. Комплекс кіностудії утворився у декілька етапів. Перший етап – 1927 – 1928 рр., другий – 1930 – 1931 рр. (окремі роботи велися у середині 1930-х рр.). третій етап – реконструкція у 1960-х рр. До першого та другого, найбільш цінних періодів забудови, що здійснювався за проектом архітектора В. Рикова, належать чотириповерховий адміністративний корпус, знімальний павільйон, лабораторний корпус (цех обробки плівки та фотолабораторія), котельня, склад реквізитів, електропідстанція, Приблизно у 1931 р. був зведений будинок їдальні. Проект споруди не зберігся. Аналіз архітектурних особливостей будівлі та порівняння її з іншими спорудами кінофабрики дає підстави вважати архітектором проекту В. Рикова. У 1934 р. на північ від головного знімального павільйону побудовано корпус зі знімальним павільйоном та адміністративними приміщеннями. На другому поверсі східного крила будівлі у 1930-і рр. розташовувався службовий кабінет кінорежисера О. Довженка (з 1962 р. тут розміщується музейна експозиція). Назву «Щорсівський» павільйон отримав після зйомок однойменного фільму, які відбувалися тут у 1939 р.
Перебудови, втрати й історичні нашарування	У повоєнні роки добудовано нові приміщення з'єднувального коридору між головним павільйоном та лабораторним корпусом; 1956 р. – з північного заходу прибудовано макетну ділянку та склад (витримані у стилістиці будівель студії кінця 1920-х – поч. 1930 рр.); 1959–1975 рр. – роботи з реконструкції студії, збудовано корпус з трьома додатковими павільйонами (1969 р.), згодом – монтажний цех та інші приміщення; 1995 р. – реконструкція та часткове перепланування «Щорсівського» павільйону.
Наявність творів мистецтва та їх опис	**Пам'ятник О.П. Довженку** (1964, 1986). Відкритий у 1964 р., у 1986 р. погруддя з оргскла замінено на бронзове.

	Автори – ск. Л. Козуб, арх. П. Орлов. Загальна висота – 3,55 м, погруддя – 0,95 м, постаменту – 2,50 м, стилобату – 0,1 м. Погруддя встановлене на профільовану струнку гранітну колону, на якій вигравірувано факсиміле підпису. Колона має ренесансно-класицистичні пропорції. її вертикальний рух продовжується спіралеподібною романтичною композицією портрета з асиметричним плечовим зрізом, що нагадує палаючий смолоскип, який асоціюється з мотивом крила або полум'ям, поривом вітру, що розвіває волосся. Голова різко повернена праворуч, вираз обличчя напружено сконцентрований – ці елементи художньої структури вирішені в дусі естетики суворого стилю, типового для 1960-х рр. **Пам'ятник С.Й. Параджанову** (1997). Розташований на території Національної кіностудії художніх фільмів ім. О. Довженка, на майданчику біля одного з центральних корпусів. Автор – ск. Б. Мазур. Розміри: висота пам'ятника – 3,5 м, постамент – 0,66 х 0,56 х 0,56 м. Бронзову архітектурно-скульптурну композицію встановлено на прямокутному бронзовому постаменті та бетонному стилобаті. Три гранчасті колони підтримують скульптурний рельєф, у загальному абрисі якого вгадуються мотиви класичної архітектури: арка, волюти іонічного ордера та ін. У центрі – горельєфний портрет С. Параджанова, що відтворює риси його зовнішності (високе відкрите чоло, насуплені брови, густа коротка борода). Скульптура відзначається реалістичністю образного вирішення та деталізацією пластики. Під горельєфом в аркових нішах вміщено погрудні портретні зображення головних персонажів фільму «Тіні забутих предків» Івана та Аннички, ролі яких зіграли Л. Кадочникова та І. Миколайчук. З тильного боку в скульптурній частині пам'ятника зображено жінку в середньовічному вірменському вбранні та хлопчика у довгій сорочці – персонажів фільмів С. Параджанова «Колір граната» (1969) та «Ашик Керіб» (1988). Композиція пам'ятника розрахована на круговий огляд. На постаменті на бронзовій накладній полірованій дошці вигравірувано напис: «СЕРГІЮ ПАРАДЖАНОВУ – Україна». **Меморіальна дошка з барельєфним зображенням кінорежисера І. Кавалерідзе** та написом: «Основоположник українського історичного кіно, видатний кінорежисер і драматург ІВАН КАВАЛЕРІДЗЕ працював на кіностудії у 1934-1941, 1957-1961 рр.» (2002, ск. Р. Синько, матеріал – бронза, розміри: висота – 0,5 м, ширина – 1 м). Встановлена на фасаді головного знімального павільйону. **Меморіальна дошка з барельєфом зображенням кінорежисера В. Іванова,** персонажів його фільмів та написом: «Віктор Іванов» (матеріал – бронза, висота –

	0,8 м). Встановлена на фасаді головного знімального павільйону. **Меморіальна дошка з барельєфним зображенням кінорежисера І. Савченка** з написом: «На цій кіностудії з 1938 по 1941 рік та з 1947 по 1949 рік працював видатний радянський кінорежисер Ігор Андрійович Савченко» (1970, ск. К. Годулян, матеріал – чорний граніт, розміри: довжина – 1 м, висота – 0,5 м). **Меморіальна дошка з барельєфним зображенням актора та кінорежисера І. Миколайчука** та написом по периметру дошки: ІВАН МИКОЛАЙЧУК, Тіні забутих предків, Вавілон ХХ, Білий птах» (матеріал – бронза, розміри: висота – 0,9 м, ширина – 0,6 м). Встановлена на фасаді адміністративного корпусу. **Меморіальна дошка з барельєфним зображенням актора та кінорежисера Л. Бикова** та написом: «На кіностудії ім. О.П. Довженка працював з 1969 по 1979 видатний радянський актор і режисер ЛЕОНІД БИКОВ 1928 1979» (1989, ск. Л. Козуб, матеріал – бронза, розміри: висота – 0,9 м, ширина – 0,55 м). Встановлена на фасаді адміністративного корпусу. **Меморіальна дошка з барельєфним зображенням кінорежисера О. Довженка** і написом: «Олександр Довженко, видатний український кінорежисер і письменник, працював на кіностудії у 1928-1941 рр.» (1960, ск. М. Вронський, арх. І. Шмульсон, матеріал – сірий граніт, розміри: висота – 1,05 м, довжина – 0,65 м). Встановлена на фасаді будинку прохідної кіностудії.
Опис території об'єкта	Територія по всьому периметру має капітальну огорожу (частина огорожі у південно-східній частині тимчасово демонтована в зв'язку з проведенням будівельних робіт на ділянці, що примикає до кіностудії з південного сходу. У південній частині території кіностудії розташований сад з деревами фруктових порід, що відділяє будівлі кіностудію від міської транспортної магістралі – проспекту Перемоги (колишнього Брест-Литовського шосе). На північ від саду знаходиться головний павільйон з адміністративними та службовими корпусами. На захід від нього будівля їдальні. В центральній частині розташовуються службові, виробничі та господарські будівлі, зведені переважно у 60-і – 80-і рр. ХХ ст. Гідрографія комплексу представлена водоймою природнього походження (ставком) у північно-східній частині комплексу та штучною водоймою (басейном для натурних зйомок у північній частині. По всій території комплексу ростуть окремі групи дерев листяних порід.
Загальна оцінка технічного стану об'єкта, дата, №	Пам'ятки культурної спадщини, що входять до складу комплексу було збудовано у період з 1927 до 1936 рр. Всі

акта технічного стану	будівлі капітальні муровані споруди з вогнестійким перекриттям. Під час будівництва головного знімального павільйону було використано несучі металеві ферми, встановлені на бетонній основі. В кладці стін використано прийоми сполучення різнокольорових цеглин – червоного і світло-жовтого кольору, що значно збагачує оздоблення стін. Загальний технічний стан будівель (за виключенням будівлі їдальні) – задовільний. Технічний стан будівлі їдальні – незадовільний (значні пошкодження перекриття даху, часткова відсутність столярного наповнення віконних та дверних отворів, значне пошкодження пожежею інтер'єру другого поверху будівлі). Твори монументального мистецтва (монументальна скульптура, меморіальні дошки з барельєфними зображеннями, техніка виконання – художнє литво, карбування, гравірування) що знаходяться на території об'єкта виконано з тривких матеріалів (бронза, граніт). Загальний технічний стан – добрий.
Наявність інженерних мереж та інженерного обладнання	Електропостачання, водопостачання (артезіанська свердловина), теплопостачання (автономна котельня), електропідстанція, газопровід, слаботочні мережі, побутова і зливова каналізація, телефонна мережа
Дата і № довідки про майнову цінність об'єкта, найменування організації, яка провела оцінку, вартість у гривнях	Майнова цінність не визначена

12. Перелік складових (для комплексу (ансамблю), визначного місця):

Пам'ятки історії, науки і техніки національного значення:

1. **Головний знімальний павільйон** (1927 – 1928 рр.) – пам'ятка історії, науки і техніки національного значення (Постанова Кабінету Міністрів України від 03.09.2009 № 928, охоронний № 260039-Н);

2. **Адміністративний корпус** (1927 – 1928 рр.) – пам'ятка історії, науки і техніки національного значення (Постанова Кабінету Міністрів України від 03.09.2009 № 928, охоронний № 260039-Н);

Пам'ятки історії, науки і техніки місцевого значення:

3. **Лабораторний корпус** (1927 – 1928 рр.) – пам'ятка історії, науки і техніки місцевого значення (Рішення Київського міськвиконкому від 21.01.1986 № 89, охоронний № 116);

4. **«Щорсівський» корпус (Музей кінофабрики)** 1934 р. (1936 р.?) – пам'ятка історії, науки і техніки місцевого значення (Рішення Київського міськвиконкому від 21.01.1986 № 89, охоронний № 116);

5. **Службові корпуси** (1927 – 1928 рр.) – пам'ятка історії, науки і техніки місцевого значення (Рішення Київського міськвиконкому від 21.01.1986 № 89,

охоронний № 116);

6. **Їдальня** (1931 р. (1936 р.?) – пам'ятка історії, науки і техніки місцевого значення (Рішення Київського міськвиконкому від 21.01.1986 № 89, охоронний № 116);

Щойно виявлені об'єкти культурної спадщини:

7. **Пам'ятник О.П. Довженку** (1964 р., 1986 р.) – щойно виявлений об'єкт культурної спадщини (наказ Головного управління охорони культурної спадщини КМДА від 25.09.2006 № 53);

8. **Пам'ятник С.Й. Параджанову** (1997 р.) – щойно виявлений об'єкт культурної спадщини (наказ Головного управління охорони культурної спадщини КМДА від 25.09.2006 № 53);

Об'єкти історичної забудови, що не мають статусу об'єктів культурної спадщини:

9. **Електропідстанція** (1930 р.);
10. **Котельня, труба котельні** (1927 – 1928 рр.);
11. **Цех спецавтотранспорту** (1930 р.);
12. **Фільмотека** (1929 р.)

13. Територія об'єкта:

Площа	11,5 га
Опис меж території об'єкта	Межа території пам'ятки проходить зі сходу та півдня – уздовж огорожі кіностудії (відповідно до межі землевідводу), повертає на північ, проходить уздовж огорожі, далі – по лінії бордюру паралельно будівлі гуртожитку, повертає під прямим кутом на захід та оминає по зовнішньому периметру будівлю їдальні, проходить паралельно будівлям транспортного цеху на відстані 14 м від них, проходить по дорозі на північний захід, повертає на схід та проходить паралельно північного фасаду триповерхового матеріального складу на відстані 10 м від нього. Повертає на південь та проходить уздовж огорожі, повертає на південь та проходить на відстані 13 м від східного фасаду зазначеної будівлі складу, повертає на схід, оминаючи ставок з півночі, доходить до огорожі кіностудії, повертає на південний схід та проходить уздовж огорожі, оминаючи будівлю холодильної станції по її зовнішньому периметру зі сходу та півдня, ділі проходить по межі землевідводу кіностудії.

14. Оцінка антропологічної, археологічної, естетичної, етнографічної, історичної, мистецької, наукової чи художньої цінності об'єкта:

Якості об'єкта, завдяки яким він набуває культурної цінності як пам'ятка	Комплекс кіностудії безпосередньо пов'язаний з життям та діяльністю видатних кінорежисерів та акторів, зокрема, О. Довженка, С. Параджанова, І. Кавалерідзе, В. Іванова, Л. Бикова, І. Миколайчука. Для свого часу комплекс кінофабрики являв собою новий тип промислових споруд. Київська кіностудія стала

	першою в Європі, де було розроблено і здійснено технологічну поточну лінію знімання фільмів. Досвід будівництва Київської кінофабрики згодом було використано при спорудженні кіностудії у Москві та інших містах Радянського Союзу.

15. Зони охорони пам'ятки:

Організація-розробник науково-проектної документації	Науково-дослідний інститут пам'яткоохоронних досліджень Міністерства культури України
Дата розроблення науково-проектної документації	2011
Дата і номер документа про затвердження науково-проектної документації	Наказ Міністерства культури України від 21.10.2011 № 912/0/16-11
Короткий опис меж зон охорони із зазначенням площі кожної зони	Межі охоронної зони (площа – 11,5 га) співпадають з територією пам'ятки. Опис меж території пам'ятки подано у п.13 «Територія об'єкта».

16. Наявність науково-дослідної та науково-проектної документації на об'єкт:

Найменування документації	Рік розроблення	Автор (організація)	Місце зберігання, інв. №
Проект реконструкції кіностудії	1962	І. Сустерович – архітектор, І. Мікаелян, Л. Махотіна – конструктори, (інститут «Діпрокінополіграф»)	

17. Дослідницькі й реставраційні роботи на об'єкті:

Найменування робіт	Рік проведення	Замовник	Виконавець	Підрядна організація
Дослідницькі й реставраційні роботи на об'єкті не проводилися				

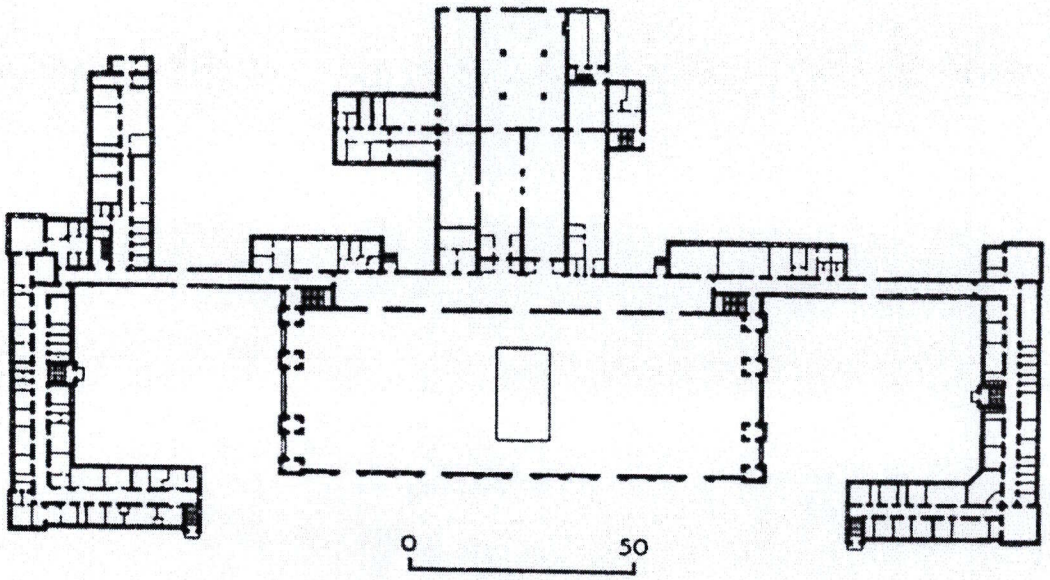
18. Основні джерела відомостей про об'єкт:

Археологічні матеріали	
Іконографічні матеріали	
Архівні матеріали	Центральний державний архів-музей літератури і мистецтва України Державного комітету архівів України (ЦДАМЛМУ) – Ф. 670 Національна кіностудія художніх фільмів ім. О.П. Довженка; оп. 1–3; од. зб. 7375; 1933–1980 рр. ЦДАМЛМУ – Ф. 670; оп. 4; од. зб. 374; [1933], 1938 – 1986 рр. ЦДАМЛМУ – Ф. 670; оп. 1–3; од. зб. 1596; 1954–1990 рр.
Бібліографічні матеріали	1. *Журов Г. В.* Київська кіностудія ім. О.П. Довженка. – К., 1962. 2. *Звід* пам'яток історії та культури України. Київ. – Кн. І,

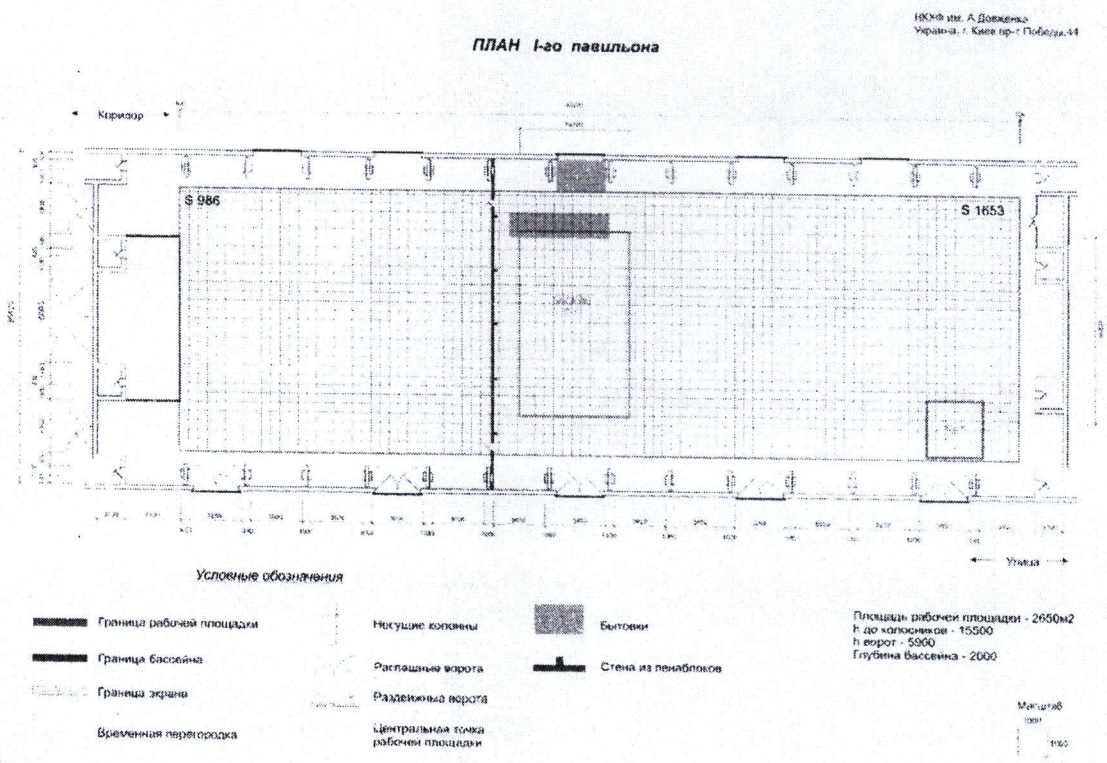
	ч. І. – К.: Головна редакція Зводу пам'яток історії та культури при видавництві «Українська енциклопедія» ім. М.П. Бажана, 1999. – С. 467 – 469. 3. *Звід* пам'яток історії та культури України. Київ. – Кн. І, ч. ІІ. – К.: Головна редакція Зводу пам'яток історії та культури при видавництві «Українська енциклопедія» ім. М.П. Бажана, 1999. – С. 854 – 855, 864. 4. *Енциклопедія* історії України. – К.:Наукова думка, 2010. – С. 266 – 267. 5. *Київ.* Путівник. – за ред. Ф. Ернста. – К.: 1930. – С. 677 – 680. 6. *Нариси* історії архітектури України (Радянський період). – К.: Держбудвидав УРСР, 1962. – С. 73, 74. 7. *Шулькевич М.* Київ (Архітектурно-історичний нарис). – К.: Держбудвидав УРСР, 1958. – С. 67 – 69.

19. До паспорта додаються графічні матеріали та фотофіксація:

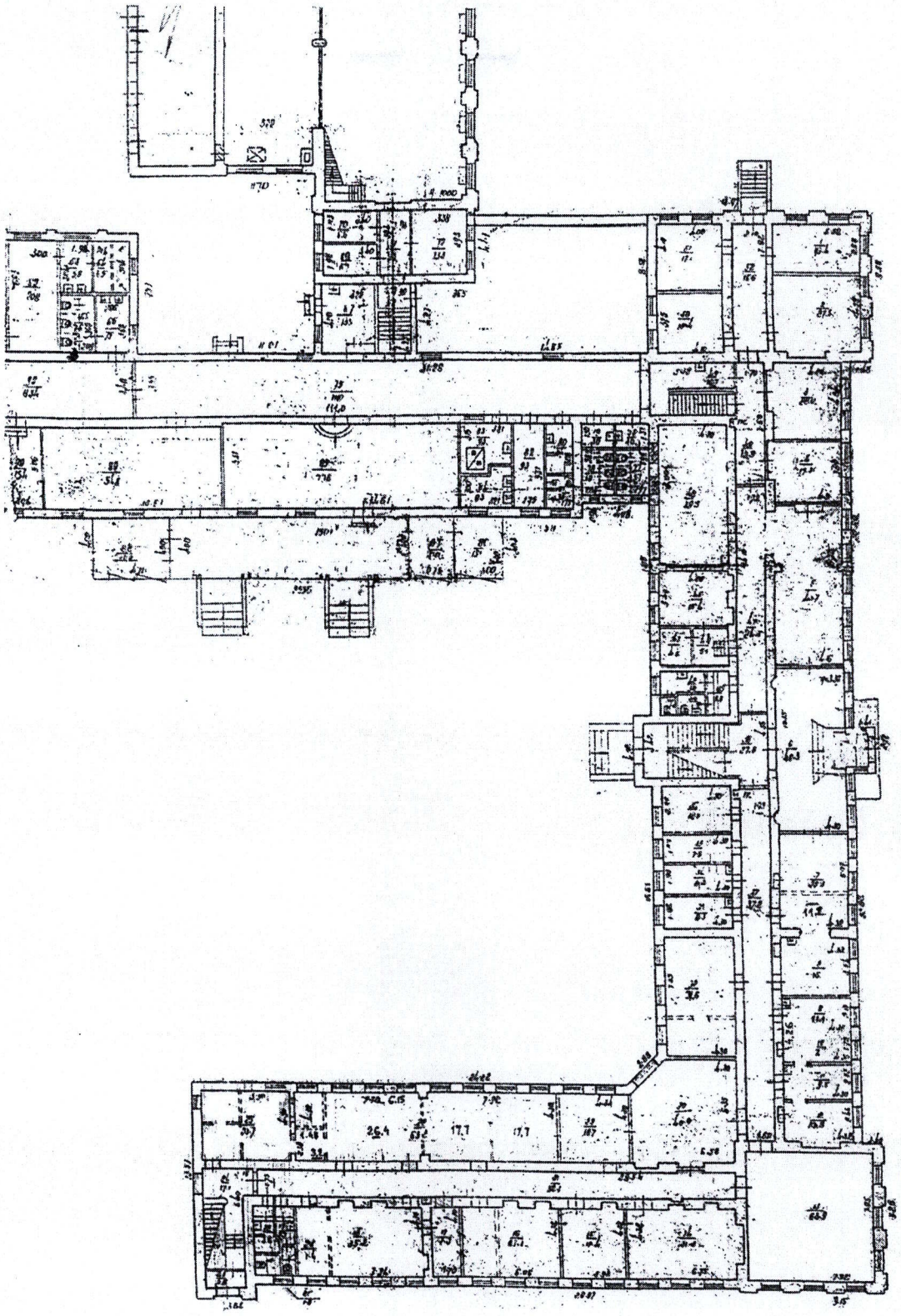
Найменування	Кількість	Дата виконання	Виконавець
Генеральний план з позначенням зон охорони пам'ятки (додаток А)	1	вересень 2013	Попельницикий О.
Обміри:			
Поповерхові плани	4		

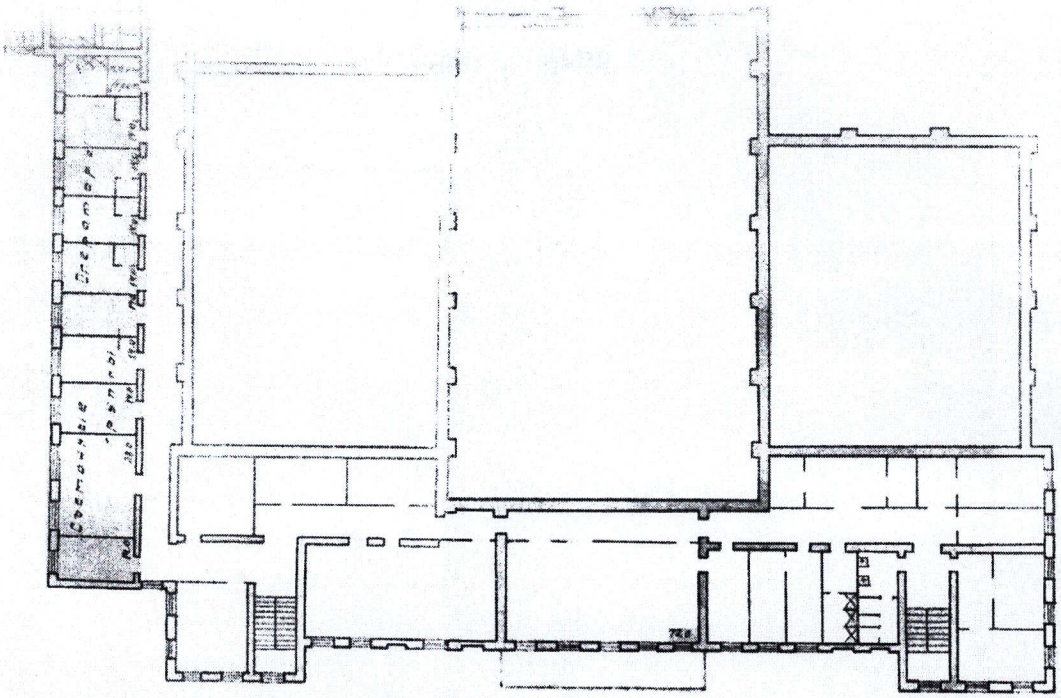
Іл. 1 План головного знімального павільйону з адміністративними та службовими корпусами	1		

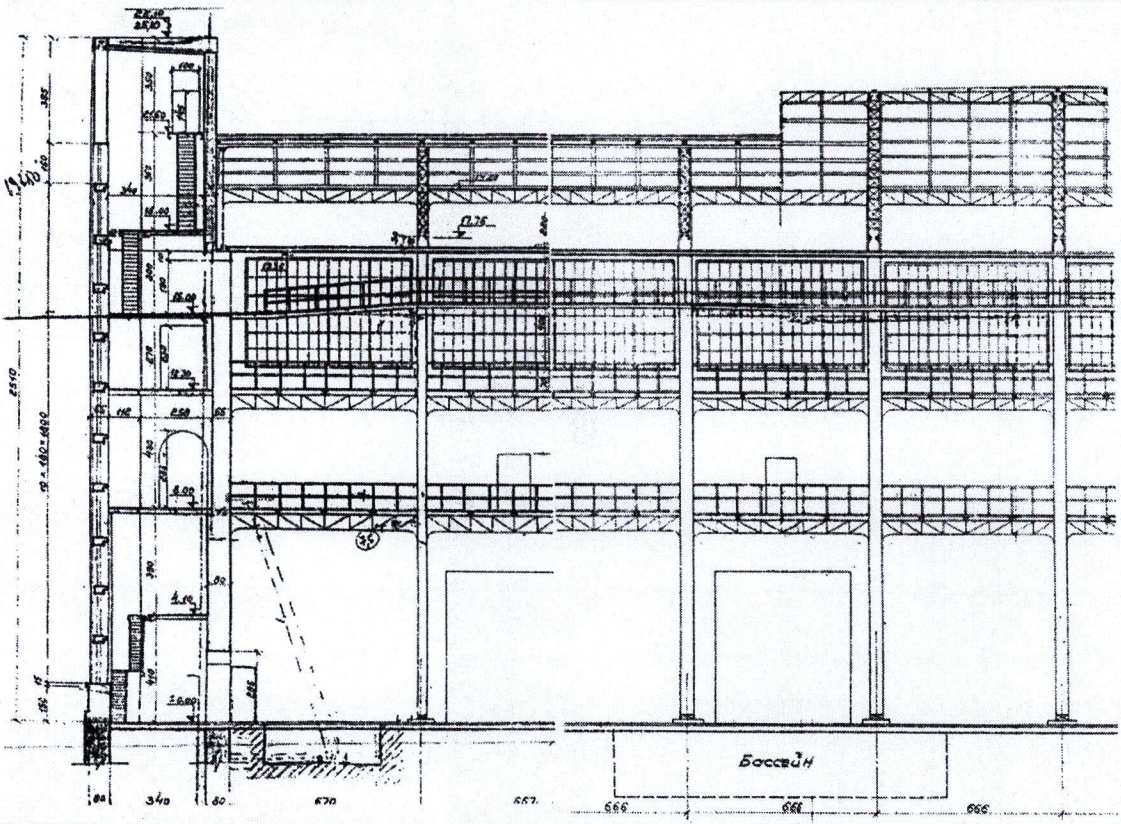
Іл. 2 План головного знімального павільйону	1		

Іл. 3 Схематичний рлан першого поверху адміністративного корпусу	1		

Іл. 4 Схематичний план першого поверху «Щорсівського» павільйону	1		
Креслення фасадів (у разі потреби)	1		
Розрізи	1		

Іл. 5 Розріз західної частини головного знімального павільйону	1		

Фотофіксація:			
1.Головний знімальний павільйон зі службовими корпусами			
Фото загального вигляду	6	вересень 2013 р.	Попельницький О.
			
Фото 1.1 Південний фасад головного павільйону. Вид з південного заходу	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.
			
Фото 1.2 Західний фасад головного павільйону. Вид з південного заходу	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 1.3 Південний фасад головного павільйону. Вид з південного сходу	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 1.4 Східний фасад головного знімального павільйону. Вид зі сходу	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

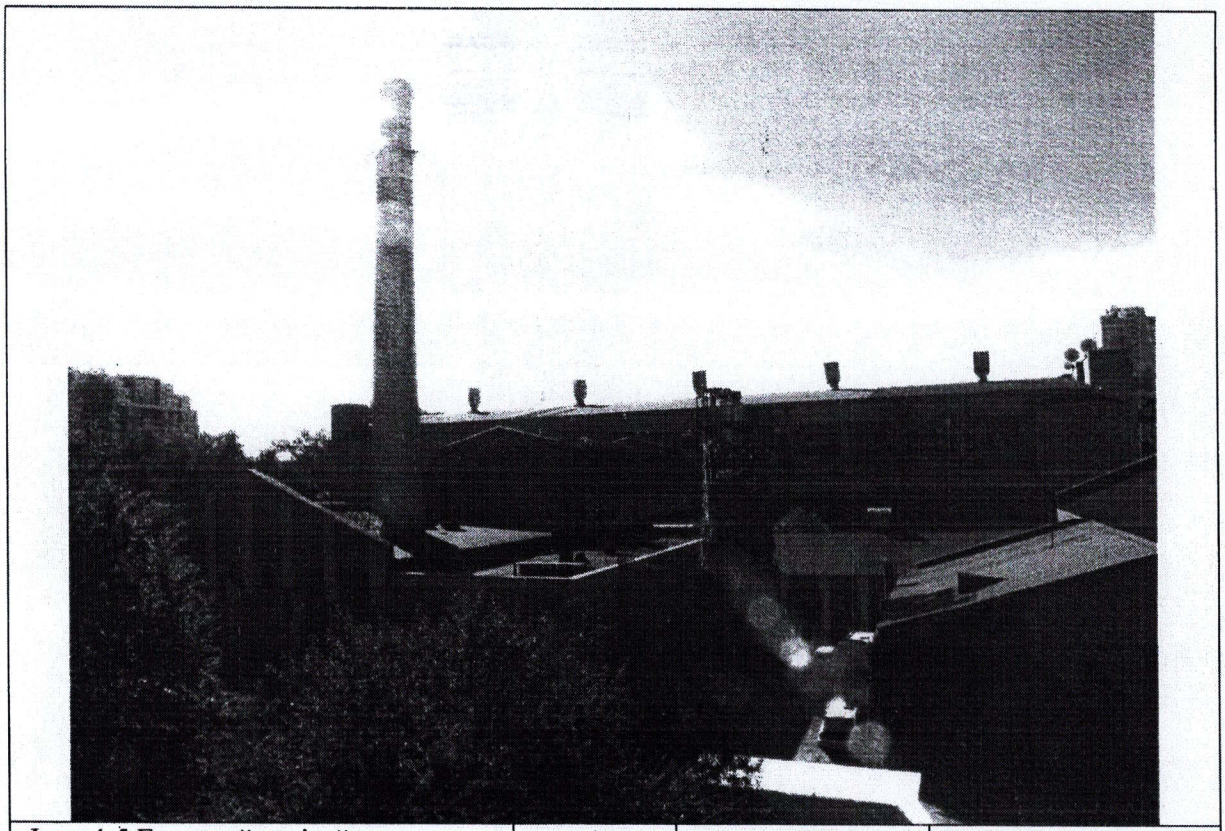

Фото 1.5 Головний павільйон та службові корпуси. Загальний вигляд з півночі	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 1.6 Службові приміщення. Фрагмент західного фасаду прибудови	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото деталей	2	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 1.7 Меморіальна дошка з барельєфним зображенням І.Кавалерідзе на південному фасаді павільйону	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 1.8 Меморіальна дошка з барельєфним зображенням В. Іванова на південному фасаді павільйону	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото інтер'єрів	4	вересень 2013 р.	Попельницький О.

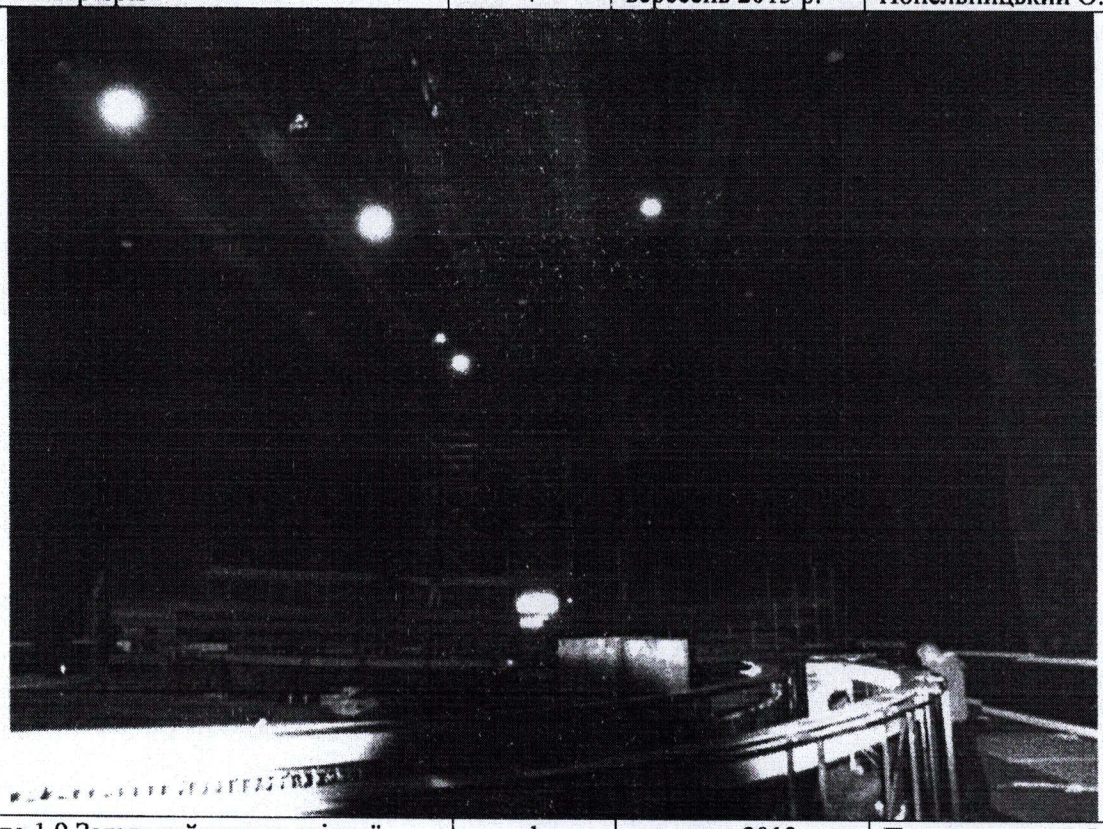

Фото 1.9 Загальний вигляд східної частини павільйону	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

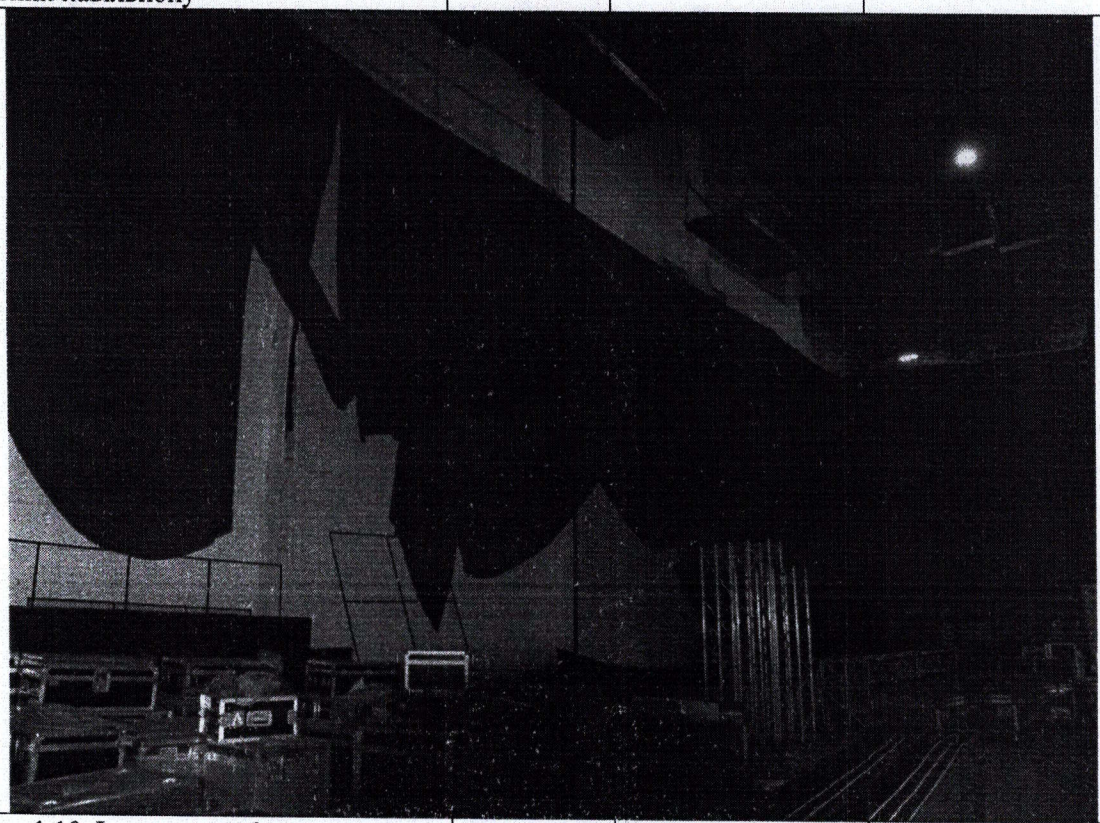

Фото 1.10 Фрагмент західної частини знімального павільйону	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

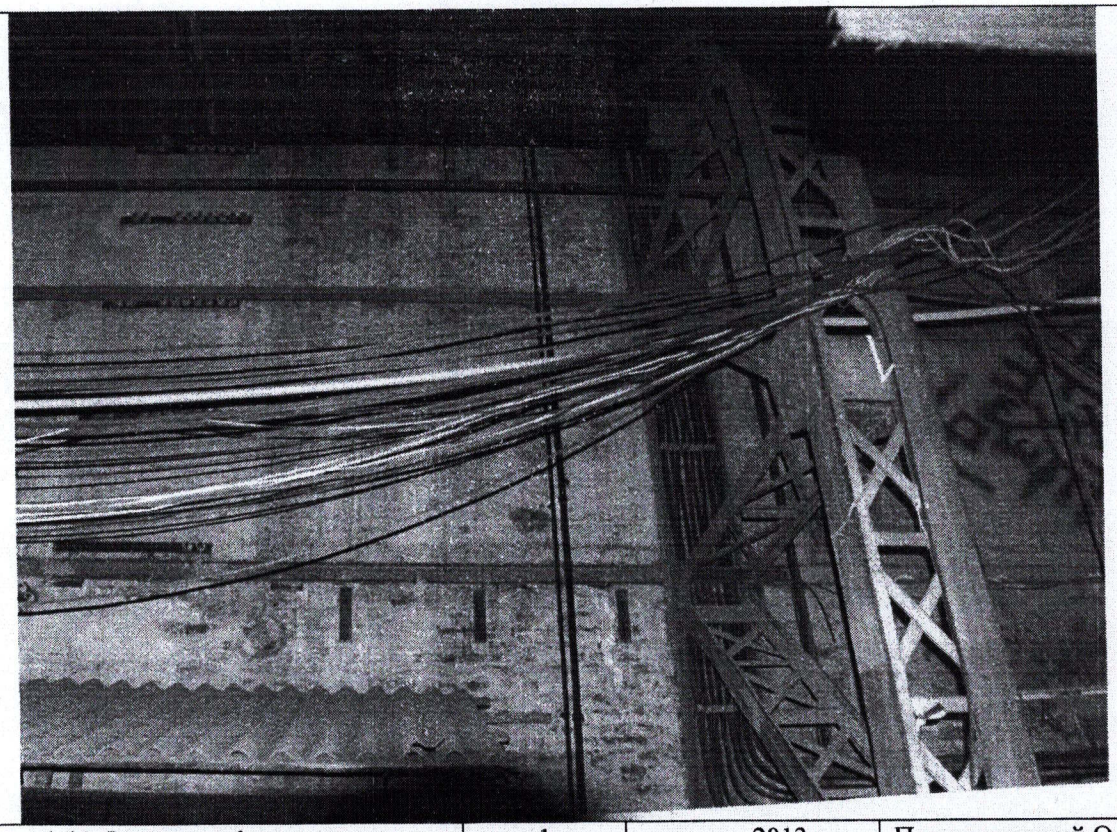

Фото 1.11 Фрагмент з'єднувального коридору	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

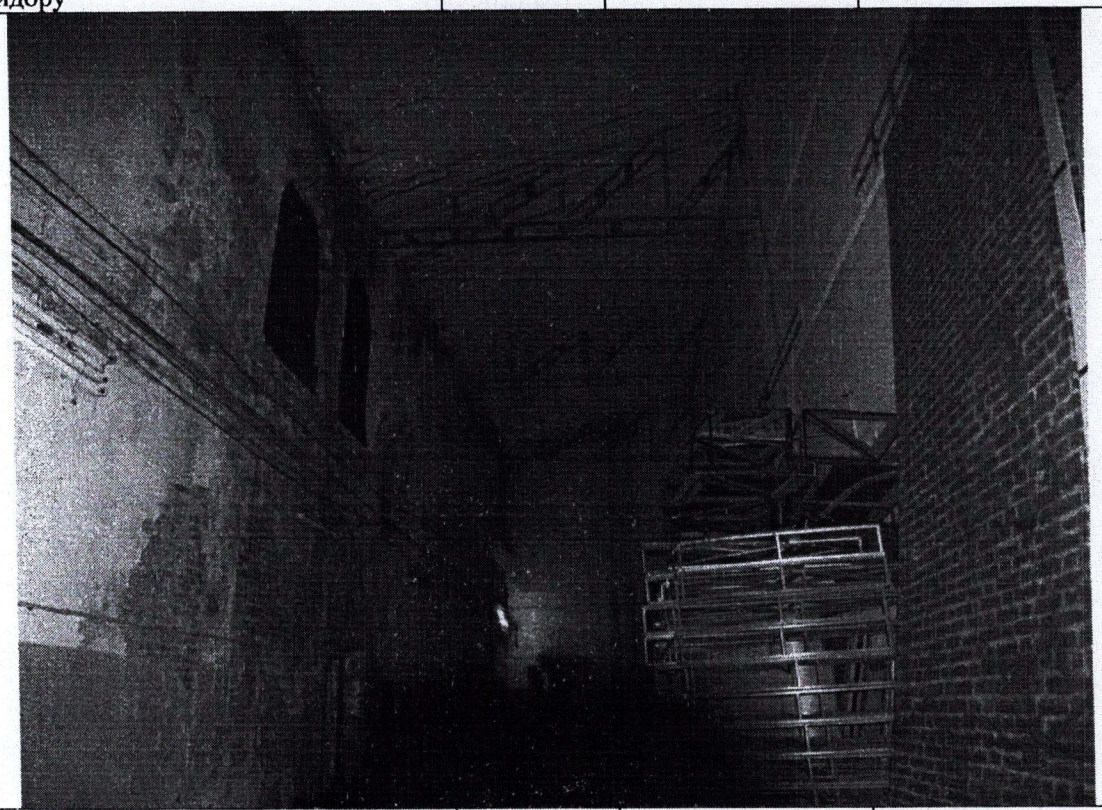

Фото 1.12 Фрагмент східної частини з'єднувального коридору	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

2.Адміністративний корпус			
Фото загального вигляду	6	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 2.1 Східний та північний фасади. Вид з північного сходу	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

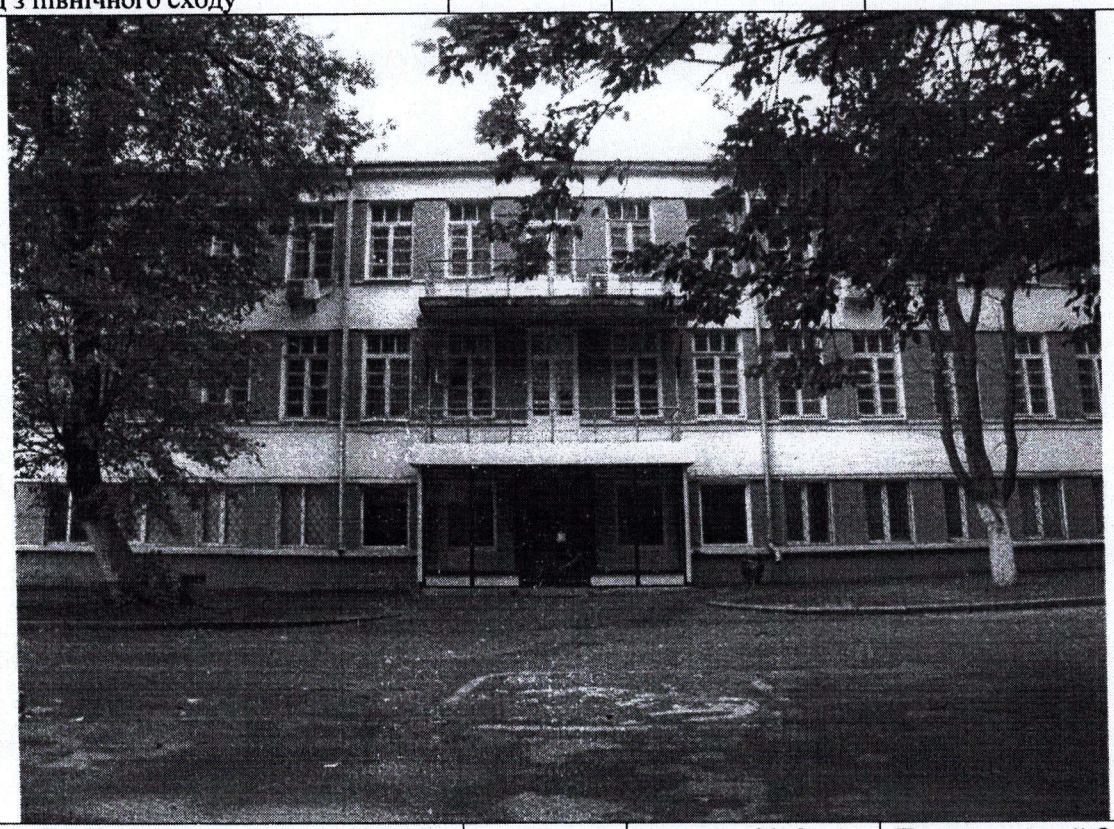

Фото 2.2 Центральна частина східного фасаду. Вид зі сходу	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 2.3 Південний та західний фасади. Вид з півдня	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 2.4 Тильні фасади будівлі. Вид із заходу	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

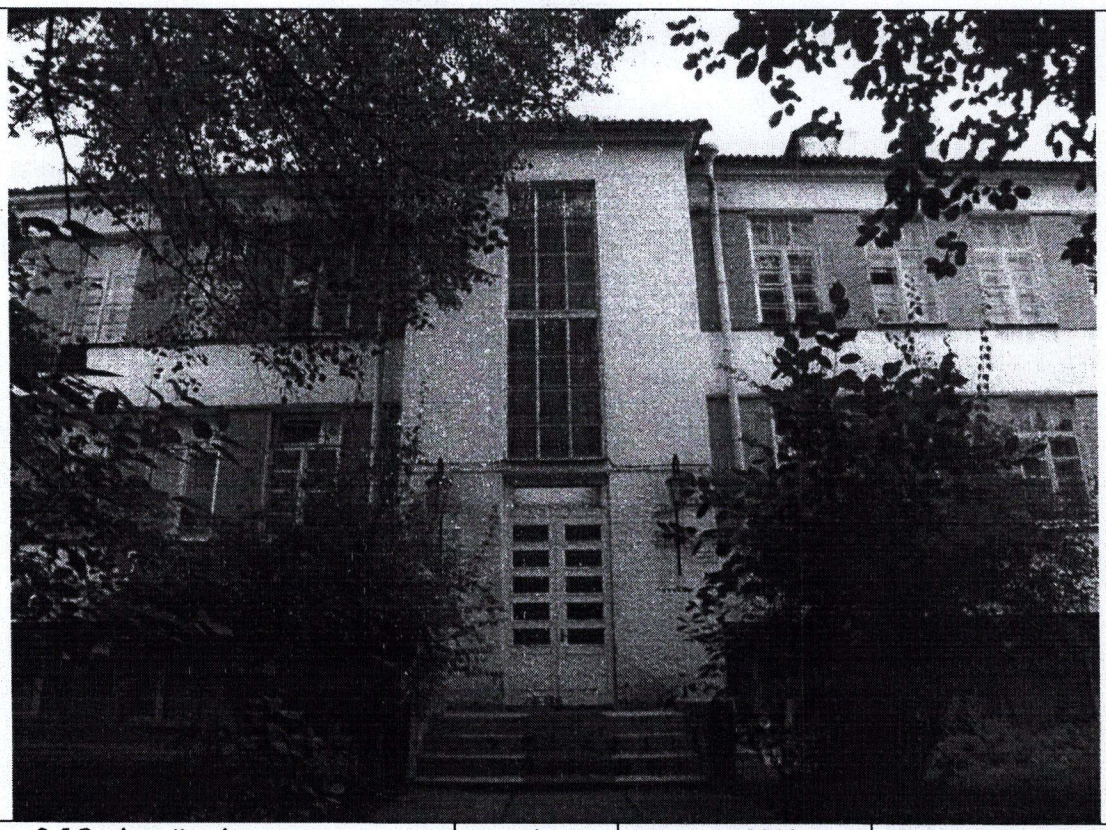

Фото 2.5 Західний вхід до адміністративного корпусу	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 2.6 Південний та східний фасади. Вид з південного сходу	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

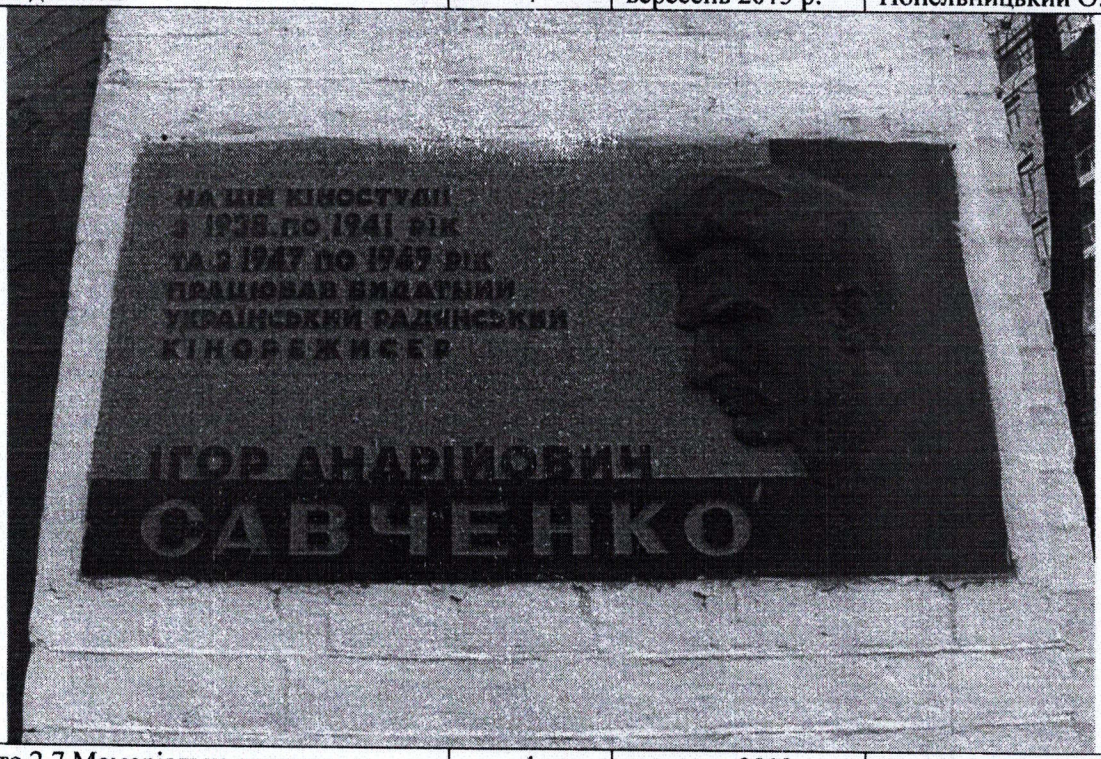
Фото деталей	4	вересень 2013 р.	Попельницький О.
			
Фото 2.7 Меморіальна дошка з барельєфним зображенням І.Савченка на південному фасаді будівлі	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.
			
Фото 2.8 Меморіальна дошка з барельєфним зображенням І.Миколайчука на східному фасаді будівлі	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 2.9 Меморіальна дошка з барельєфним зображенням Л.Бикова на східному фасаді будівлі	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

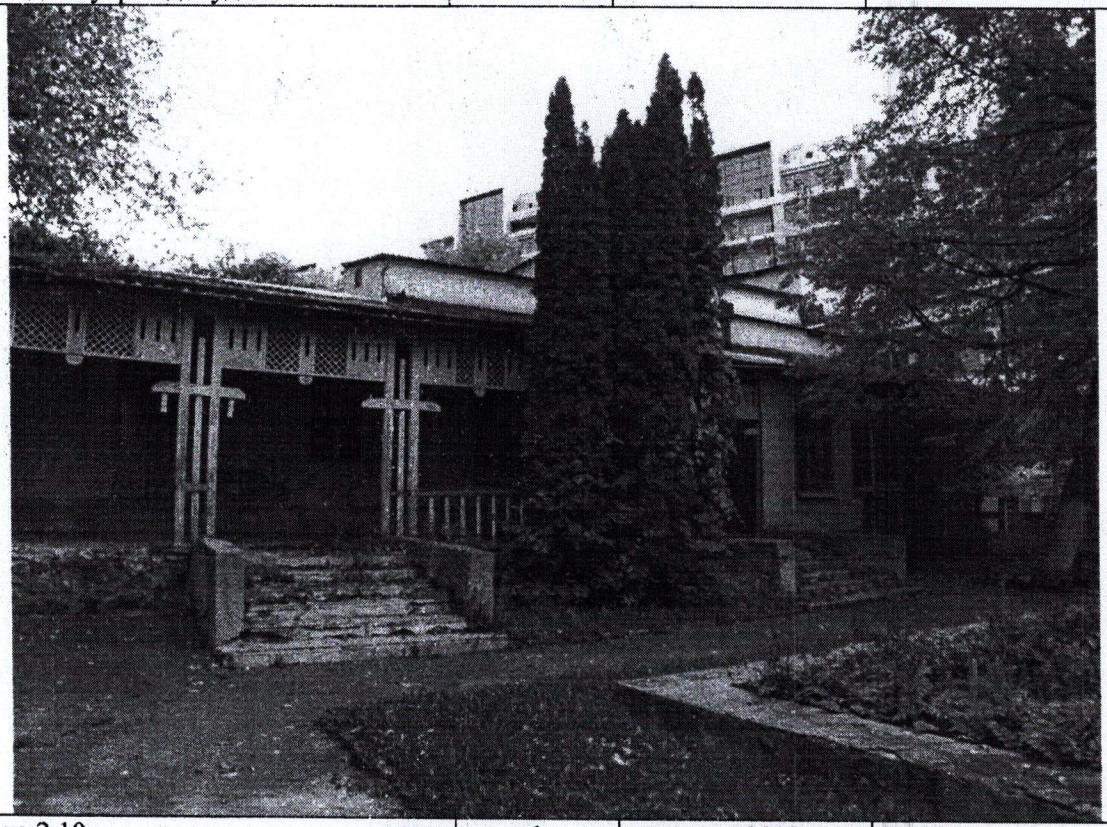

Фото 2.10	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото інтер'єрів	3	вересень 2013 р.	Попельницький О.

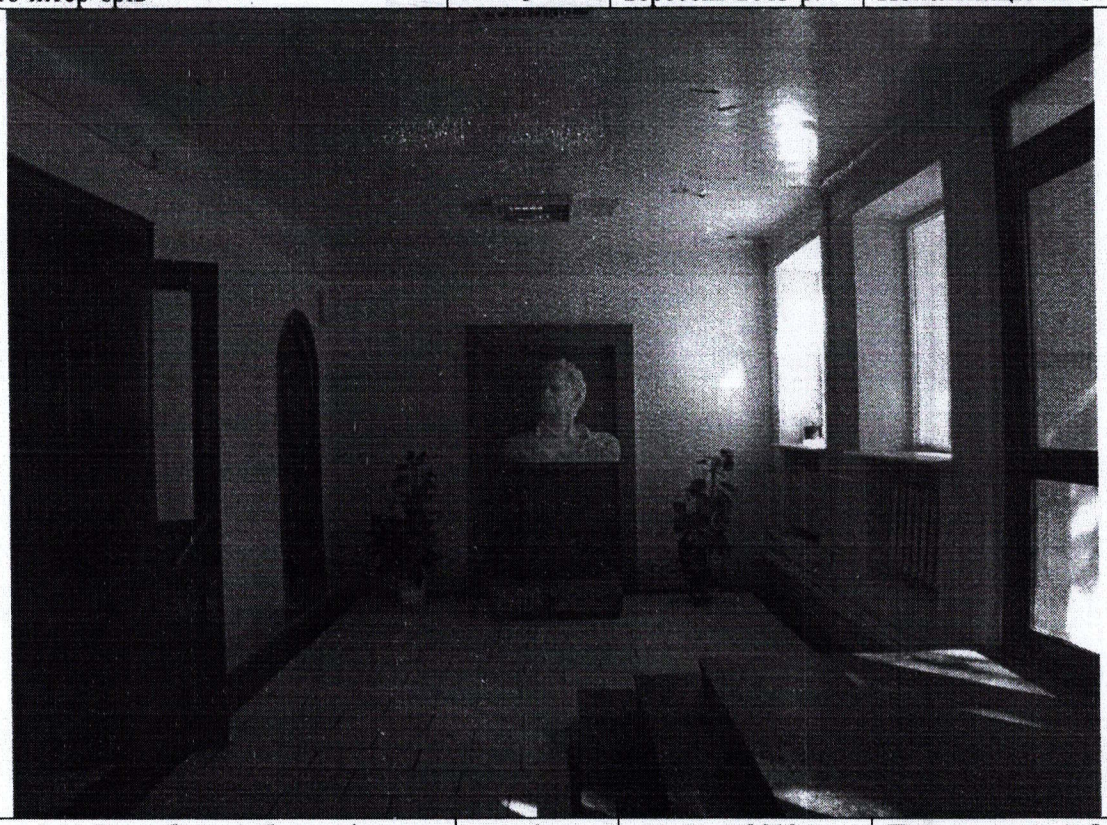

Фото 2.11 Вестибюль (з боку східного входу до будівлі)	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 2.12 Фрагмент коридору на другому поверху будівлі	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 2.13 Фрагмент сходового маршу між другим та третім поверхами	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.
3Лабораторний корпус.			
Фото загального вигляду	3	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 3.1 Західний та південний фасади. Вид з південного заходу	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 3.1 Північний та західний фасади. Вид з північного заходу	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 3.2 Тильні фасади будівлі лабораторного корпусу. Вид з північного сходу	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

4. «Щорсівський» корпус			
Фото загального вигляду	3	вересень 2013 р.	Попельницький О.
			
Фото 4.1 Південний фасад будівлі. Вид з південного сходу	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.
			
Фото 4.2 Східний та південний фасади будівлі. Вид з південного сходу	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 4.3 Східний фасад. Вид зі сходу	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.
Фото фрагментів	3	вересень 2013 р.	Попельницький О.

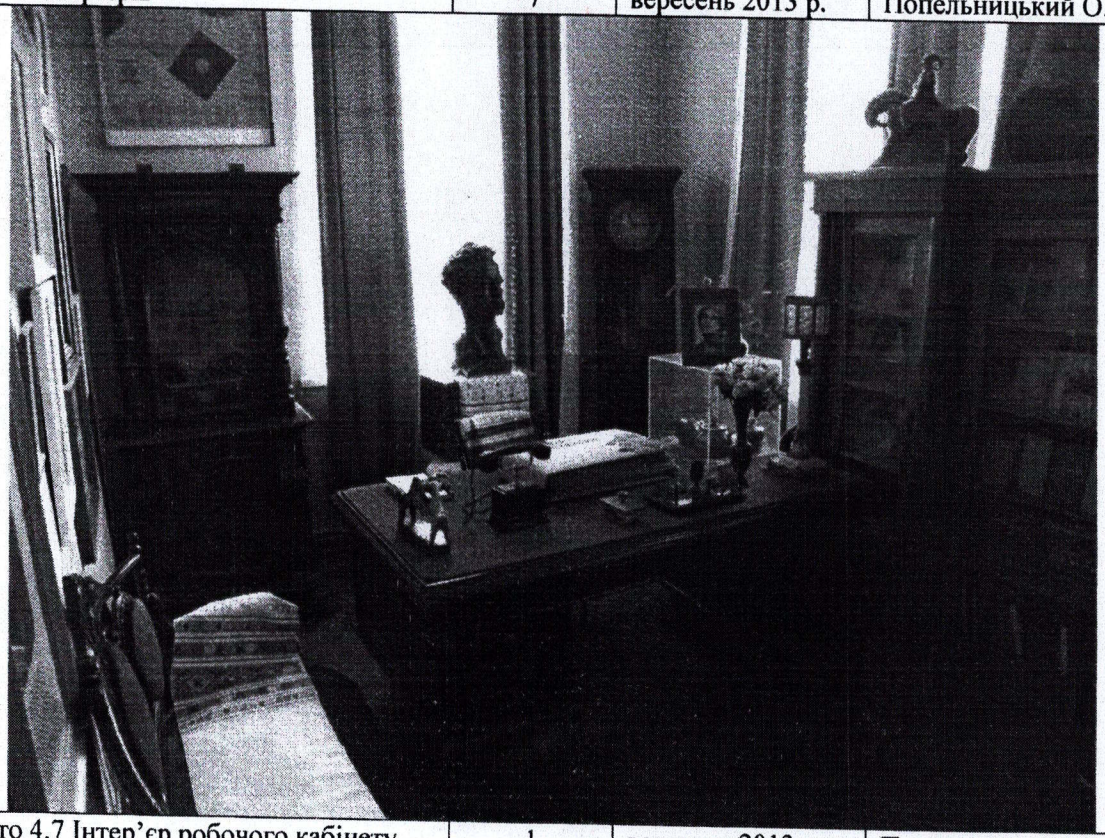
Фото 4.4. Фрагмент східної частини північного фасаду. Вид з півночі	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

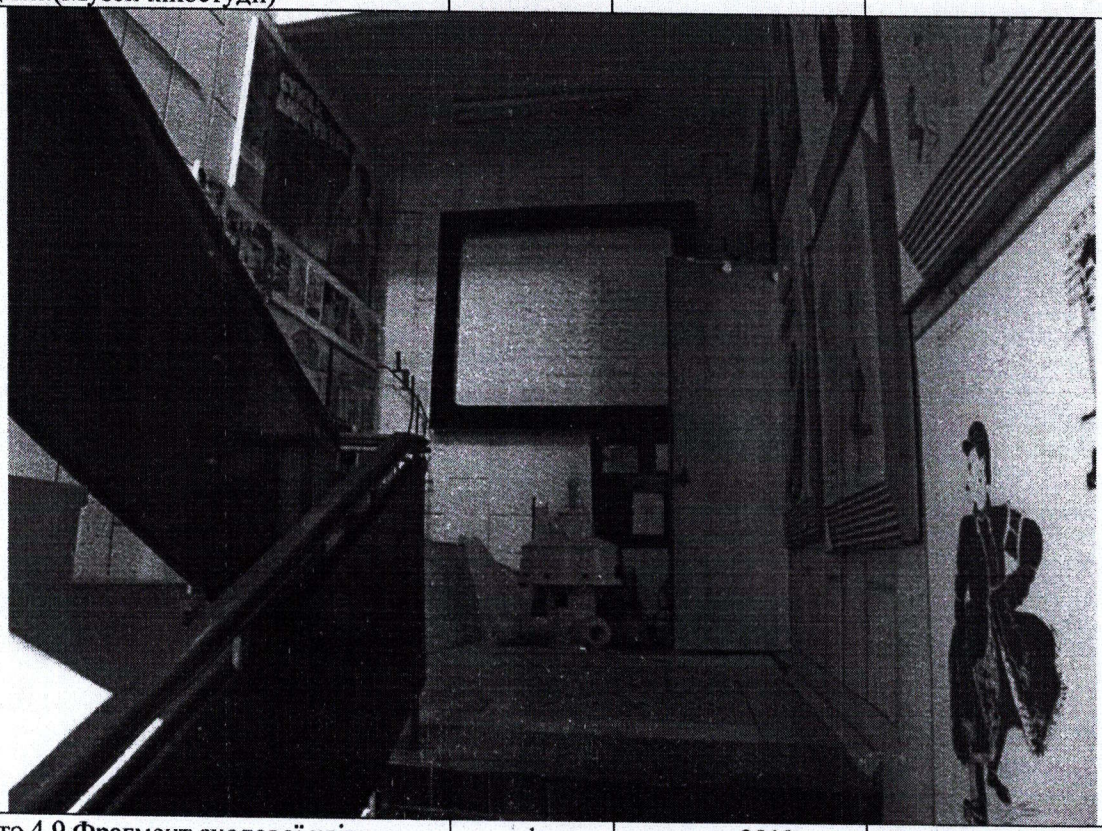

Фото 4.4. Фрагмент західної частини північного фасаду. Вид з півночі	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 4.5 Фрагмент центральної частини північного фасаду. Вид з північного заходу	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото деталей	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.
			
Фото 4.6 Меморіальна дошка на честь Дерев'янко Т. на південному фасаді	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.
Фото інтер'єрів	7	вересень 2013 р.	Попельницький О.
			
Фото 4.7 Інтер'єр робочого кабінету Довженка О. на другому поверсі	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

будівлі.(Музей кіностудії)			
			
Фото 4.8 Інтер'єр робочого кабінету Довженка О. на другому поверсі будівлі.(Музей кіностудії)	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.
			
Фото 4.9 Фрагмент сходової клітини другого поверху	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

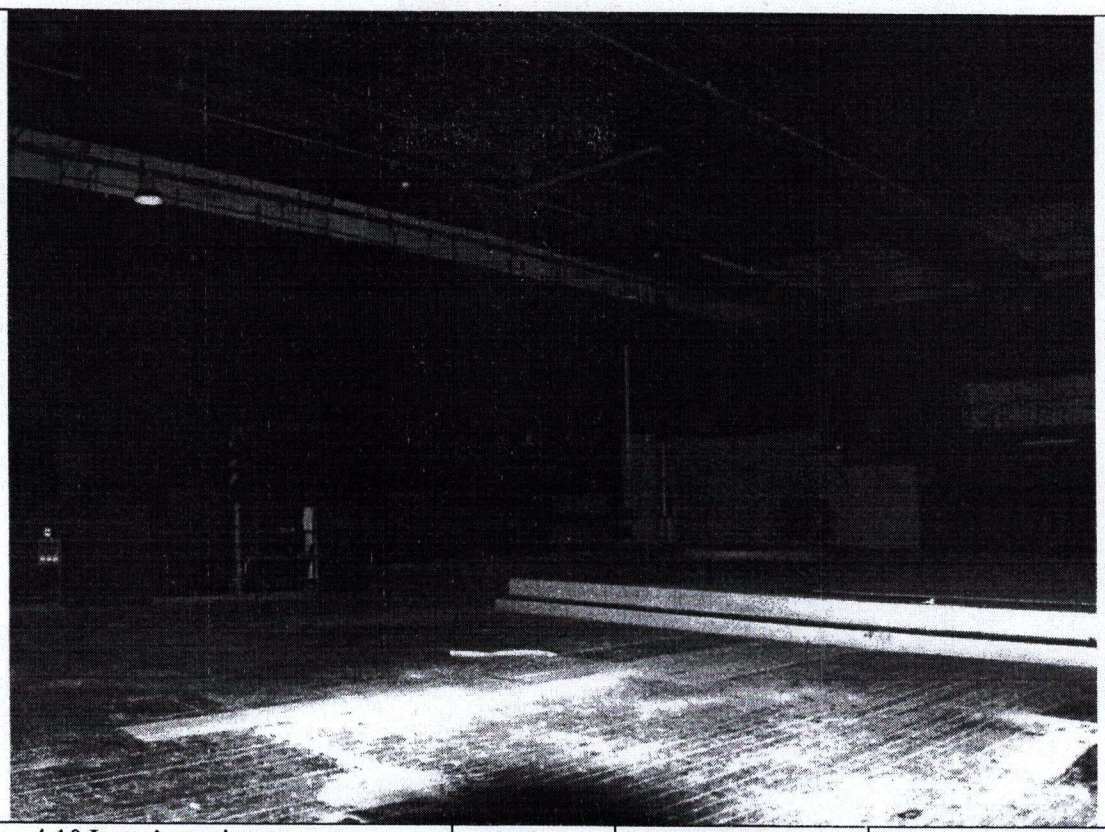

Фото 4.10 Інтер'єр знімального павільйону	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

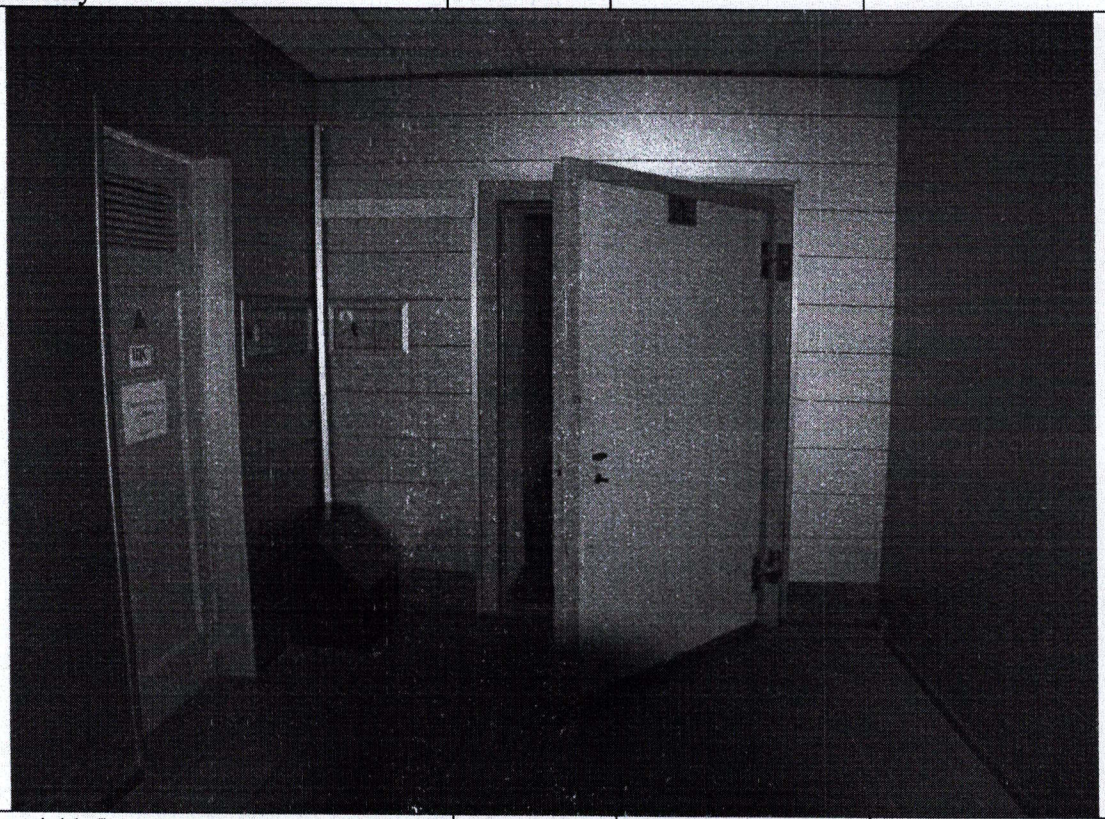

Фото 4.11 Фрагмент коридору (вхід до знімального павільйону)	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

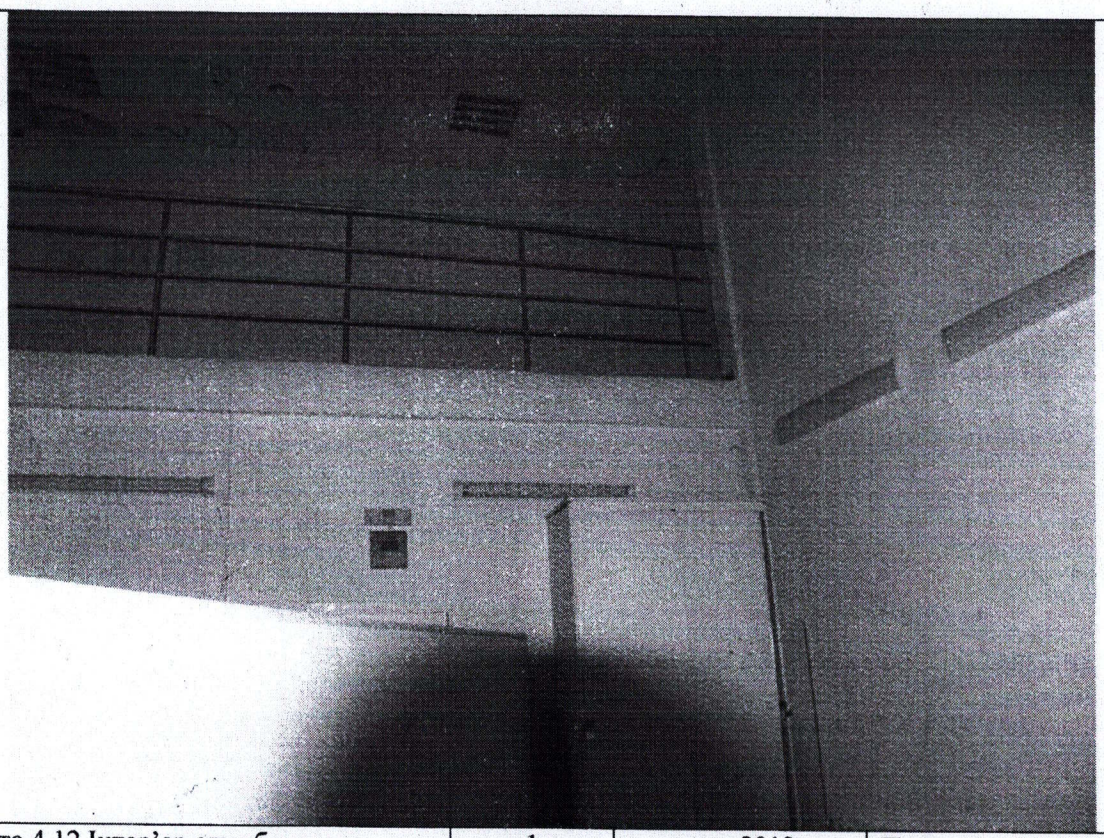

Фото 4.12 Інтер'єр службового приміщення на другому поверсі	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

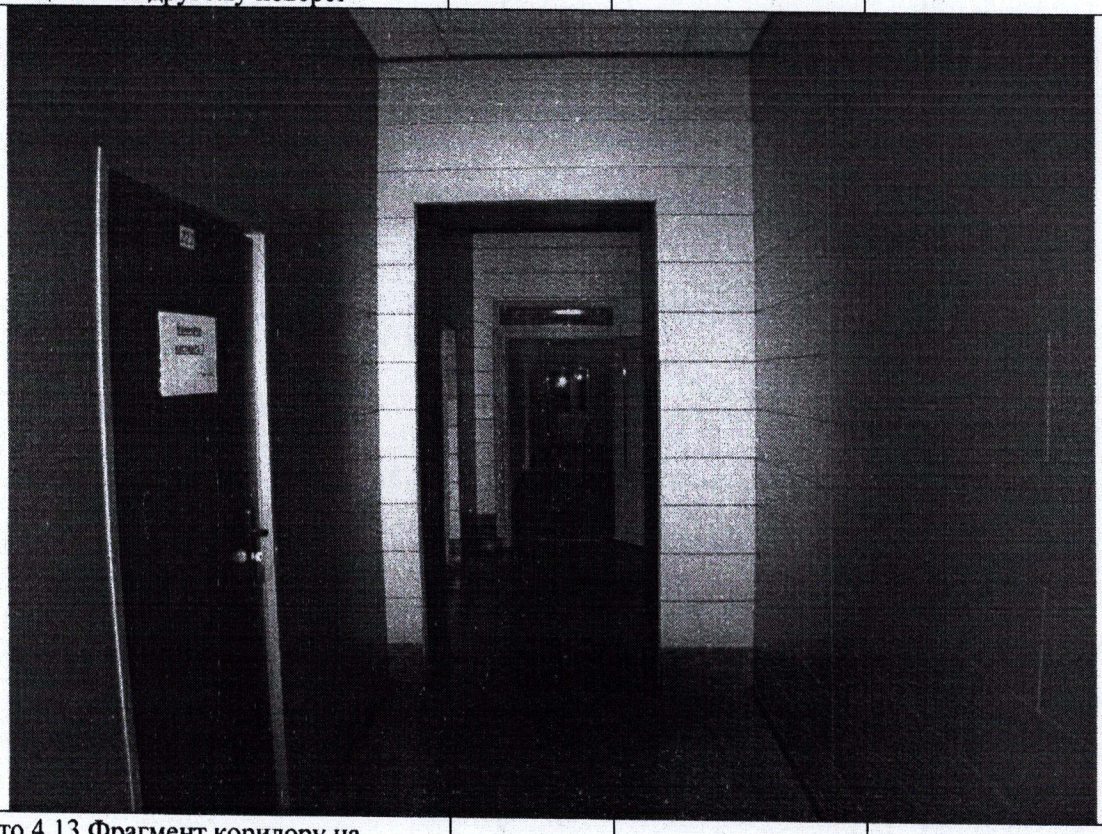

Фото 4.13 Фрагмент коридору на другому поверсі			

5.Їдальня			
Фото загального вигляду	4	вересень 2013 р.	Попельницький О.
			
Фото 5.1 Головний (східний) фасад. Вид зі сходу	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.
			
Фото 5.2 Північний фасад. Вид із півночі	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 5.3 Головний та південний фасади. Вид з південного сходу. (На передньому плані – залишки головного фасаду гуртожитку)	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 5.4 Тильний (західний) фасад. Вид із заходу. (Праворуч – залишки північного фасаду гуртожитку)	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

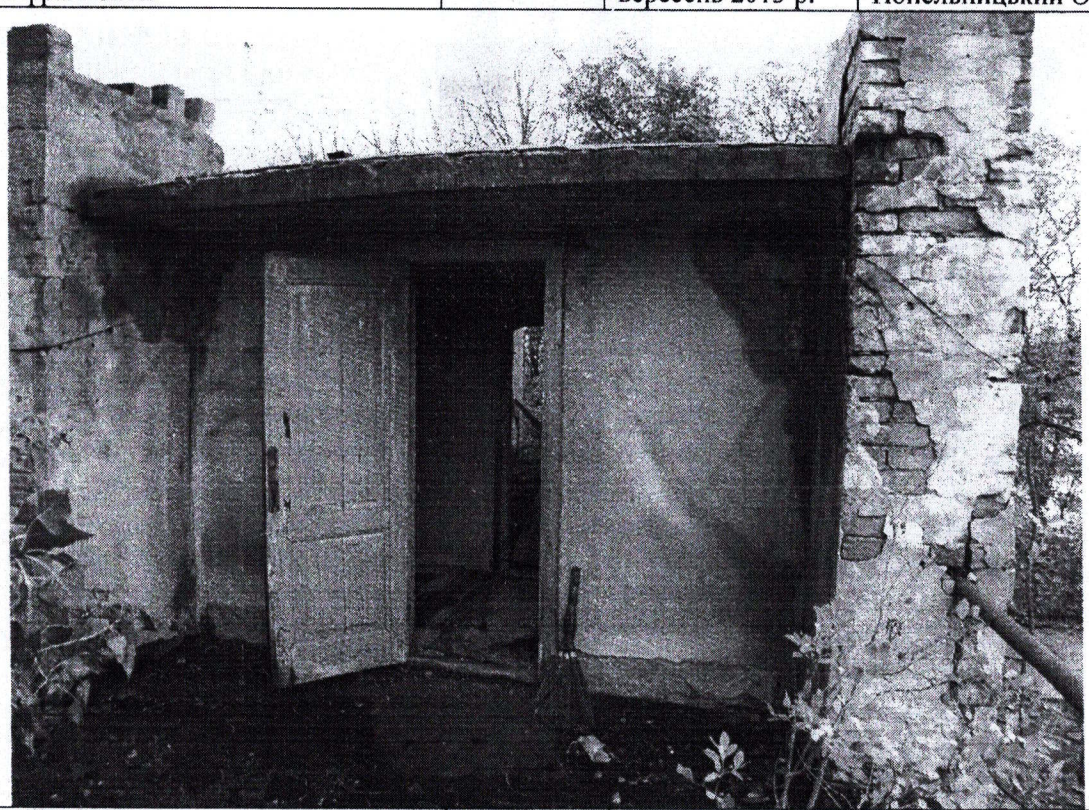
Фото фрагментів		вересень 2013 р.	Попельницький О.
			
Фото 5.Вхід на дах будівлі	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.
			
Фото 5.Фрагмент даху будівлі	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото інтер'єрів	3	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 5.5 Зал на першому поверху будівлі	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 5.6 Службове приміщення на першому поверсі будівлі	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 5.7 Житлове риміщення на другому поверсі будівлі	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.
6.Пам'ятник О. Довженку			
Фото загального вигляду	4	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 6.1 Вид з півдня	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 6.2 Вид з північного заходу	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 6.3 Вид з південного заходу	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 6.4 Вид з північного сходу	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.
7.Памятник С. Параджанову			
Фото загального вигляду	4	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 7.1 Вид із заходу	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 7.2 Вид зі сходу	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 7.3 Вид з півдня	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

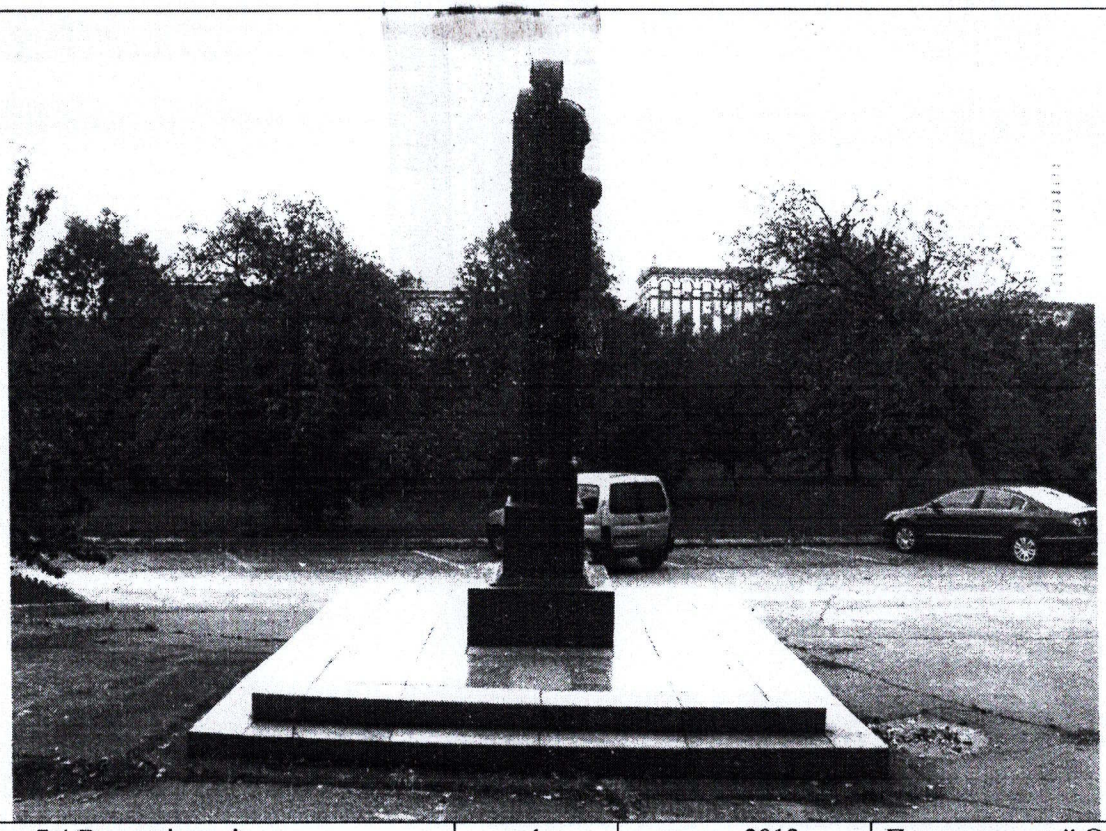

Фото 7.4 Вид з півночі	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.
Фото фрагментів		вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 7.5 Барельєфні зображення у верхній частині пам'ятника	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 7.6 Цокольна частина пам'ятника	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

8. Історична забудова

Фото 8.1 Північний фасад будівлі котельні	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 8.2 Труба котельні. Загальний вигляд з південного сходу	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 8.3 Будівля макетної дільниці. Вид із заходу	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 8.4 Будівля макетної дільниці. Вид з північного сходу	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

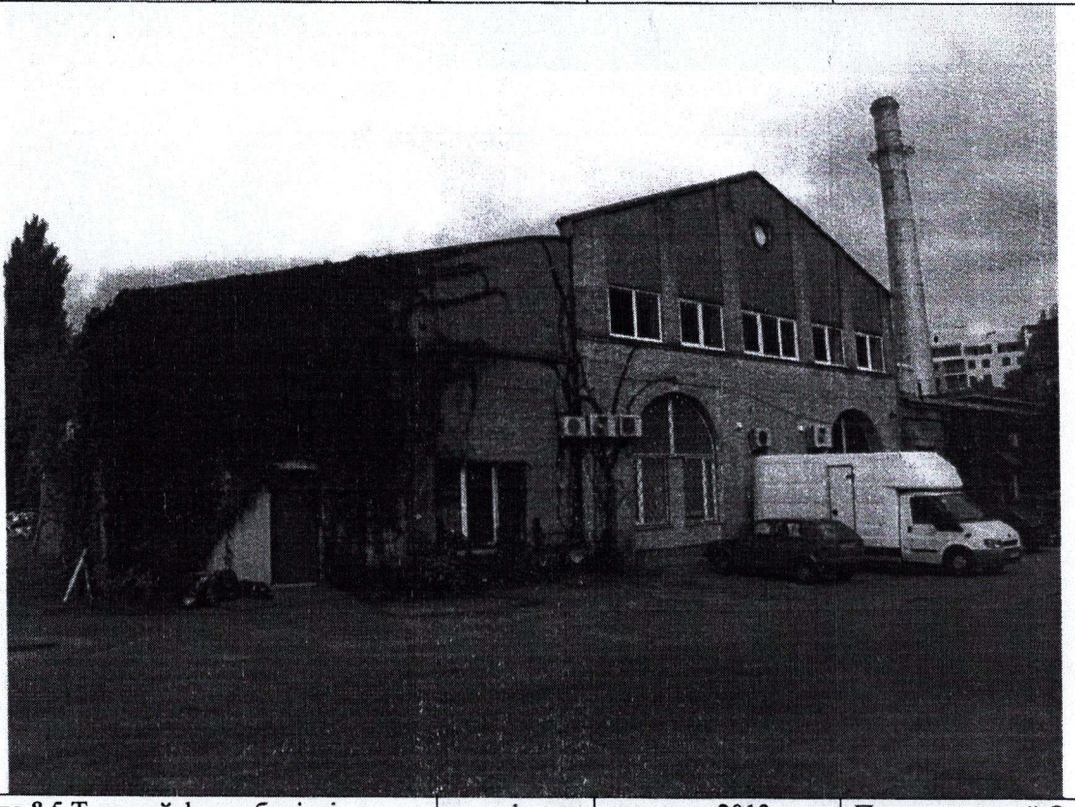

Фото 8.5 Тильний фасад будівлі макетної дільниці. Вид з південного заходу	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 8.6 Західний фасад будівлі цеху комбінованих зйомок	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 8.7 Будівля електропідстанції. Вид з північного заходу	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

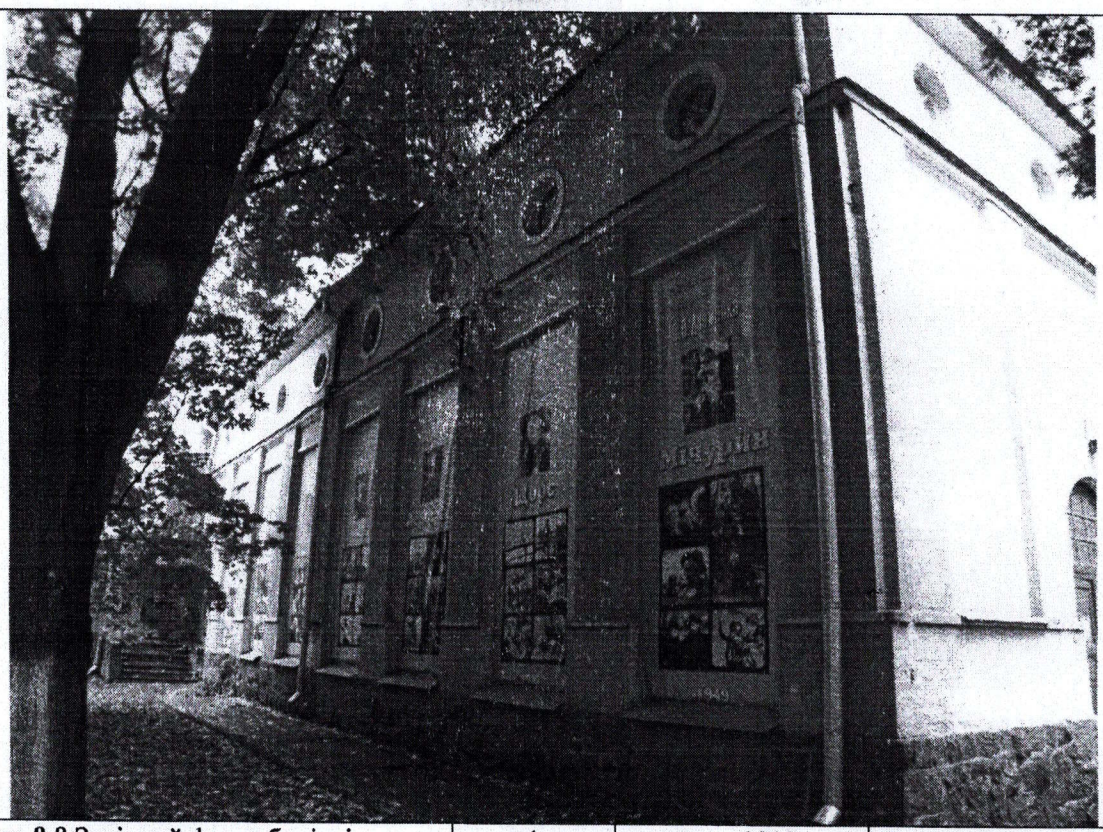

Фото 8.8 Західний фасад будівлі електропідстанції.	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

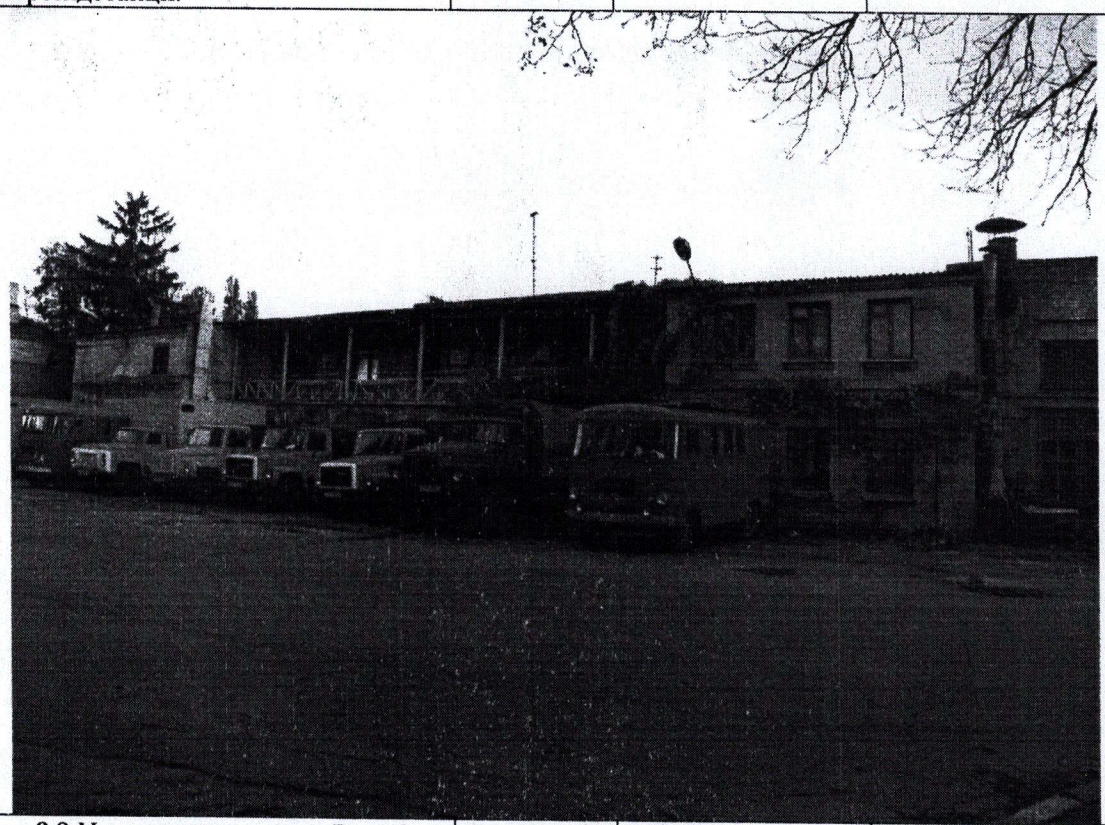

Фото 8.9 Цех автотранспорту. Вид зі сходу	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

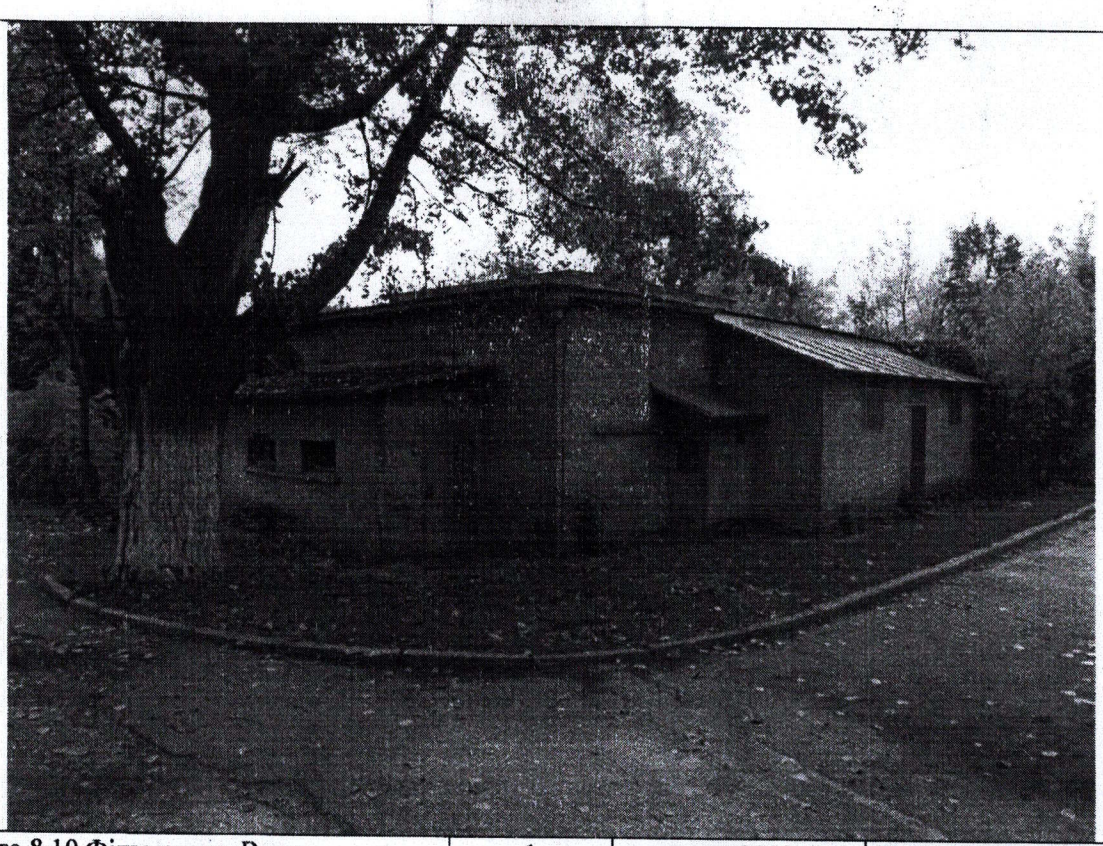

Фото 8.10 Фільмотека. Вид з північного заходу	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.
Інше			

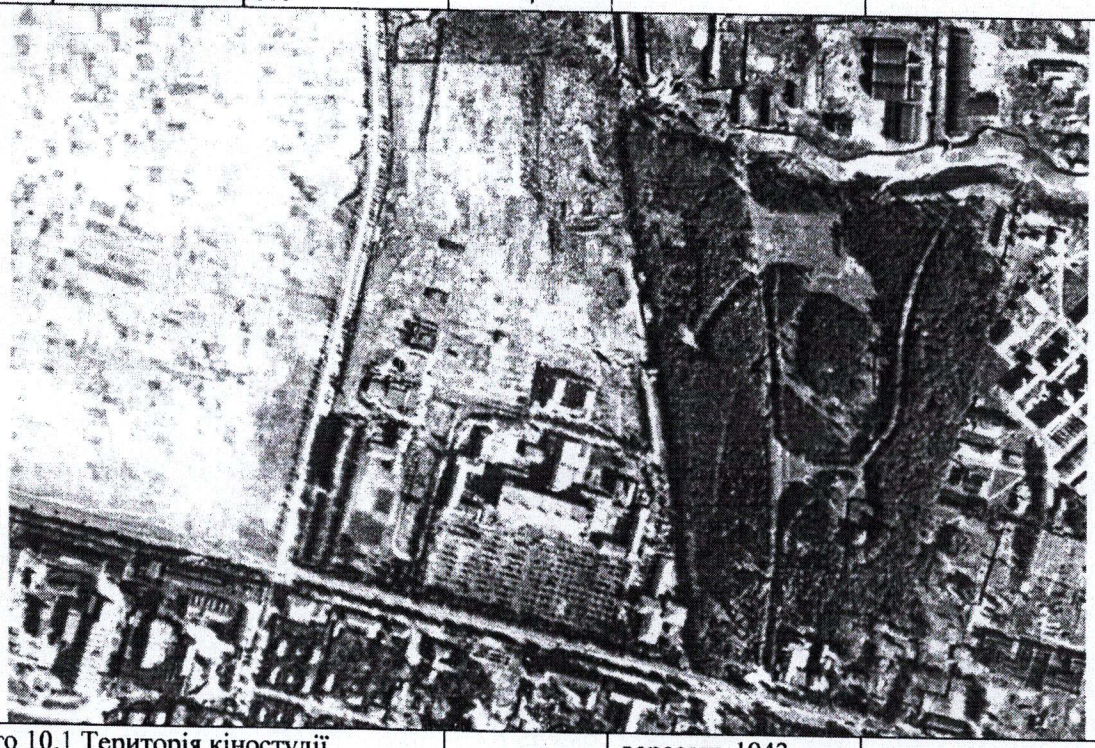
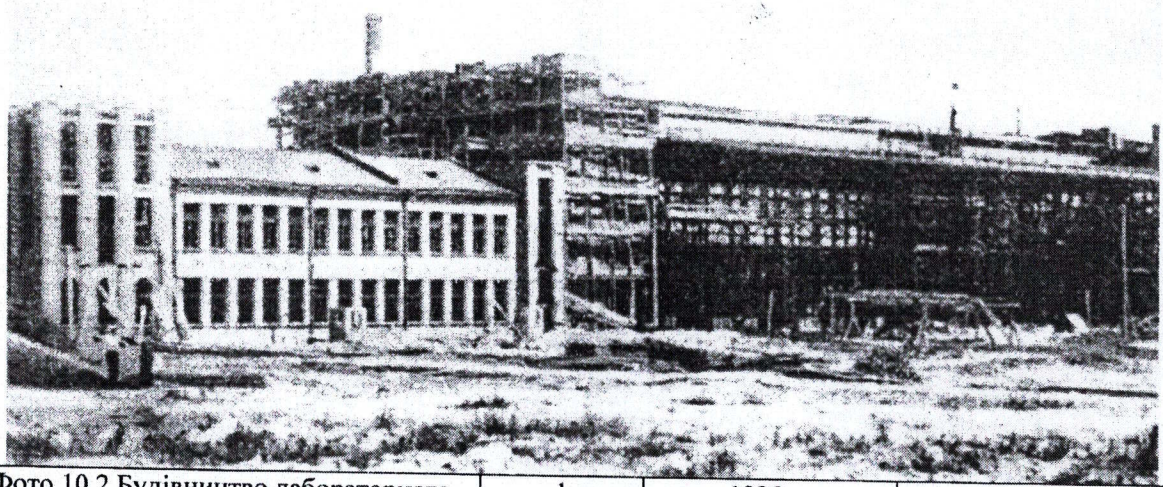
Фото 9.1 Меморіальна дошка на честь О.Довженка на фасаді будинку прохідної кіностудії	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 9.2 Інформаційні дошки на фасаді будинку прохідної кіностудії	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

Фото 9.3 Монумент робітникам кіностудії, які загинули під час війни 1941–1945 рр.	1	вересень 2013 р.	Попельницький О.

10. Історичні плани та фото	4		
			
Фото 10.1 Територія кіностудії. Німецька аерофотозйомка 1943 р.		вересень 1943	
			
Фото 10.2 Будівництво лабораторного корпусу та головного знімального павільйону	1	1928 р.	

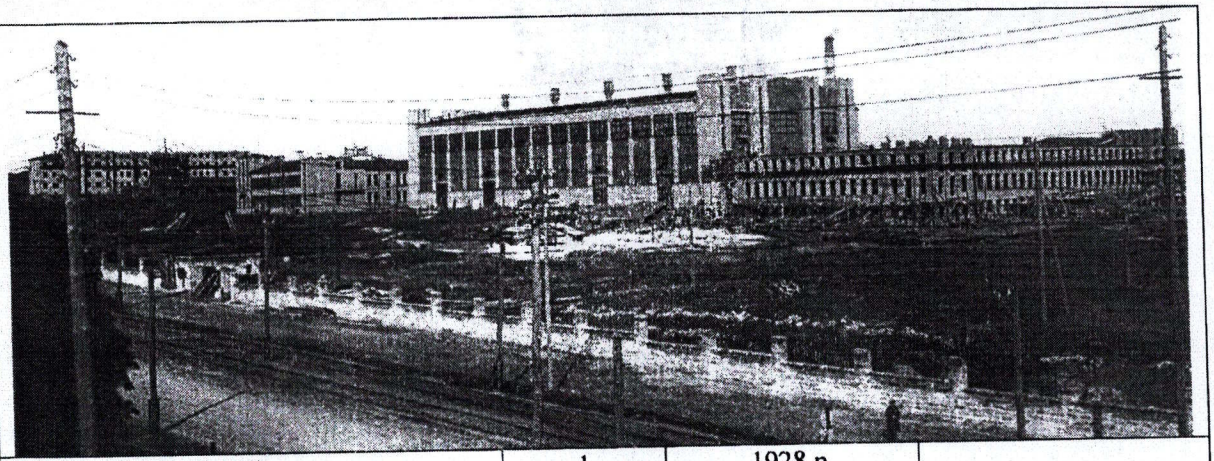

Фото 10.3 Загальний вигляд будівництва з боку Брест-Литовського шосе	1	1928 р.	

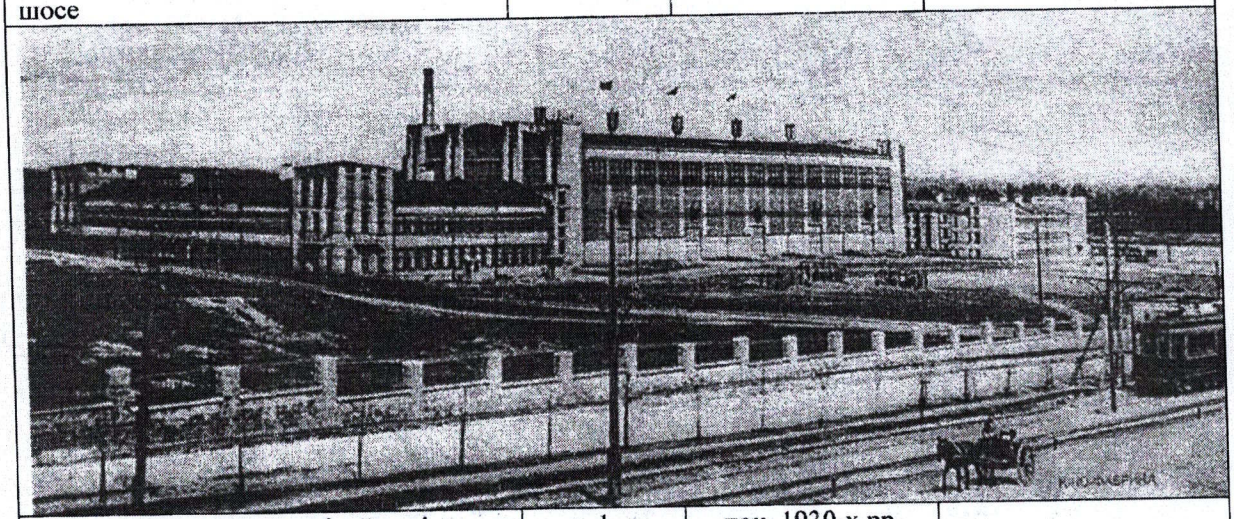

Фото 10.4 Головний павільйон зі службовими приміщеннями. Загальний вигляд. (листівка поч. 1930-х рр.)	1	поч. 1930-х рр.	

Паспорт склав:

Посада та назва організації	Спеціальність, кваліфікаційний рівень	Прізвище, ініціали	Підпис	Дата складання
Завідувач сектором, НДІ пам'яткоохоронних досліджень	історик, спеціаліст	Попельницький О.		вересень 2013 р.

В.о. директора НДІ пам'яткоохоронних досліджень
Міністерства культури України **А.І. Звіряка**

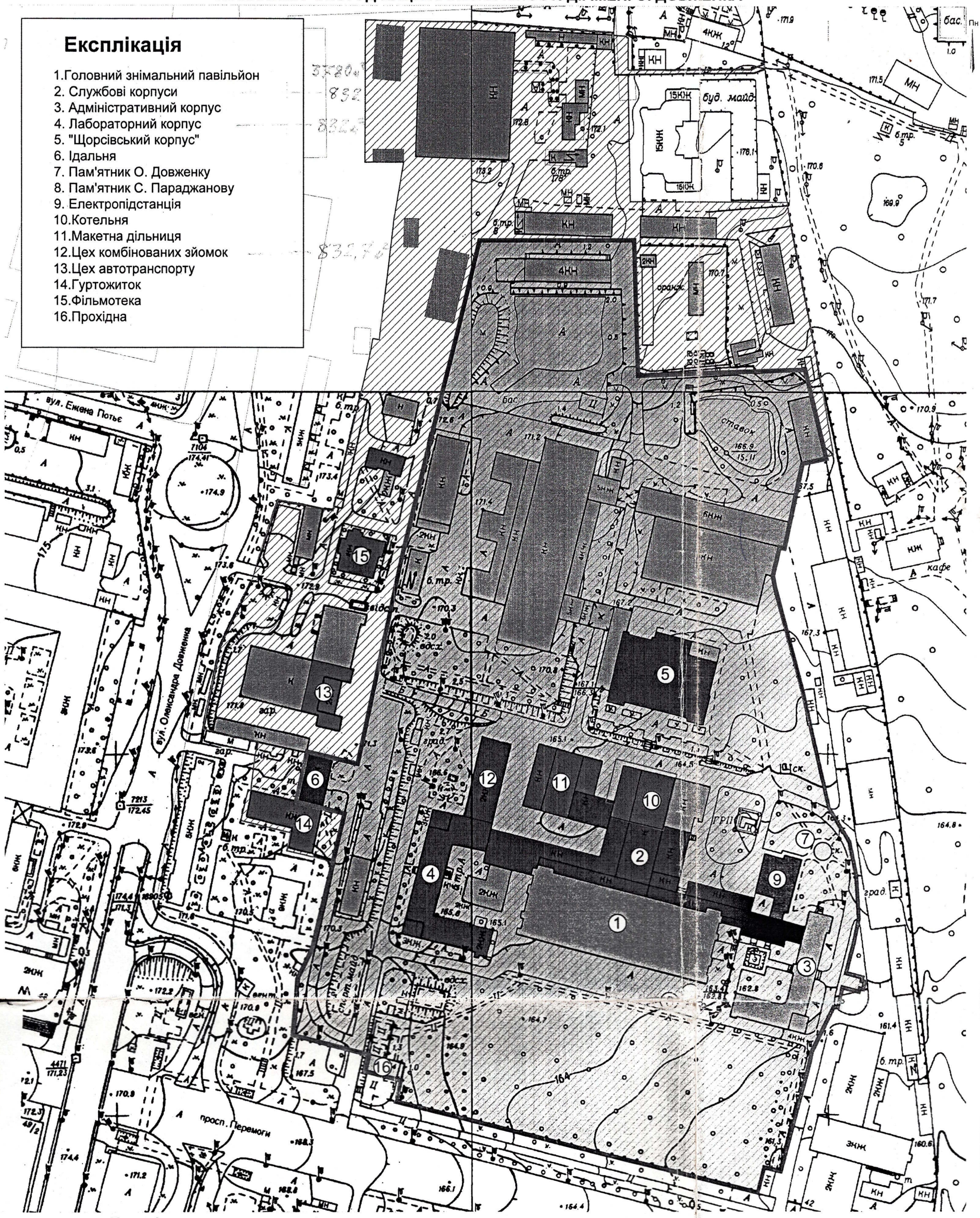
Зас. **Директор Департаменту культурної спадщини**
та культурних цінностей
Міністерства культури України **А.М. Вінграновський**

Додаток А

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПЛАН З ПОЗНАЧЕННЯМ ЗОН ОХОРОНИ ПАМ'ЯТКИ ІСТОРІЇ, НАУКИ І ТЕХНІКИ НАЦІОНАЛЬНОГО ЗНАЧЕННЯ - КОМПЛЕКСУ СПОРУД НАЦІОНАЛЬНОЇ КІНОСТУДІЇ ІМЕНІ О. ДОВЖЕНКА

Експлікація

1. Головний знімальний павільйон
2. Службові корпуси
3. Адміністративний корпус
4. Лабораторний корпус
5. "Щорсівський корпус"
6. Ідальня
7. Пам'ятник О. Довженку
8. Пам'ятник С. Параджанову
9. Електропідстанція
10. Котельня
11. Макетна дільниця
12. Цех комбінованих зйомок
13. Цех автотранспорту
14. Гуртожиток
15. Фільмотека
16. Прохідна

Умовні позначення

- пам'ятка історії, науки і техніки національного значення
- пам'ятка історії, науки і техніки місцевого значення
- значна історична забудова
- фонова історична забудова
- щойно виявлений об'єкт куллтурної спадщини

Межі та території

- території пам'ятки історії, науки і техніки національного значення
- охоронної зони пам'ятки історії, науки і техніки національного значення
- землевідводу кіностудії відповідно до Державного земельного кадастру

Зм.	Кільк.	Арк.	№ док.	Підпис	Дата
Креслив		О. Попельницький			9.2012

Стадія	Аркуш	Аркушів
	1	1

Генеральний план з позначенням зон охорони пам'ятки історії, науки і техніки національного значення - комплексу споруд Національної кіностудії імені О. Довженка. М1:2000

Міністерство культури України
Науково-дослідний інститут пам'яткоохоронних досліджень